

Ліягона

Найкращий дар,
подарований на
Різдво, с. 14

Останнє послання
місіонера, с. 18

Дорости до свого
божественного потенціалу, с. 20

Як знайти Ісуса Христа в
Старому Завіті, с. 32

НОВЕ У СІЧНІ
СТЕЖТЕ ЗА
ОКРЕМИМ
РОЗДІЛОМ ДЛЯ
ДІТЕЙ.

ЦЕРКВУ
ВСТАНОВЛЕНО

Ла-Пас Болівія

Засніжена гора Іллімані є вражаючим фоном для високогірного червоноцегляного міста Ла-Пас, яке часто вважається адміністративним центром Болівії, тому що там знаходиться багато державних офіційних установ.

Місіонери, які проповідують в Андській місії, прибули в Болівію в листопаді 1964 року і провели збори, на яких було 19 присутніх. Вони охрестили й конфірмували першого наверненого через один місяць. Сьогодні кількість членів Церкви в Болівії перевищує 203 тис., які збираються в 255 підрозділах і об'єднані в 5 місій. Найближчий храм Кочабамба знаходиться за 233 км, на відстані семигодинної подорожі автотранспортом від Ла-Паса.

Церква в Болівії добре відома своїми гуманітарними проектами, серед яких передача в дар інвалідних візків та неонатального медичного обладнання; участь у донорстві; підтримка розвитку сільського господарства, домашнього городництва і села та надання допомоги, коли виникає в цьому потреба.

- Святі останніх днів у Ла-Пасі— великому мегаполісі—збираються в 40 різних місцях.
- Іспанська—найуживаніша мова, але багато з них розмовляє мовою кечуа, аймара чи гуарані.
- Перший місіонер повного дня з Болівії був покликаний у 1967 році.
- У грудні 2014 року відзначалося 50 років Церкви в Болівії. Члени Церкви у Ла-Пасі провели святкування у своєму місті в січні 2015 року.

"І ви хочете, щоб **МИ** це робили?!"

Коли церковна команда з розробки навчальних планів попросила членів Церкви протестувати навчальний план за програмою *За Мною йдїть* на 2019 рік, ми чули неодноразово це запитання разом з такими коментарями: "Спочатку я думав: "Це божевїлля!" Я не був упевнений, що це спрацює". Але на зміну цим початковим побоюванням прийшло підтвердження, що "наше вивчення Писань повністю змінилося" або "Це працює!"

Чому їхній досвід має для вас значення? Тому що новий навчальний план—для вас і вашої сім'ї у вашому домі, а не лише для вашого вчителя в церкві.

На прохання Першого Президентства в номері за цей місяць досліджуються принципи, на яких базується ця остання фаза навчального плану *За Мною йдїть*, розробленого на основі навчального плану для молодї, який було запроваджено в 2013 році, посїбника *Навчати у спосїб Спасителя*, запровадженого в 2016 році, та навчального плану для Мелхиседеківського священства й Товариства допомоги, запровадженого в 2018 році.

Починаючи з 20-ї сторінки, старїйшина Джеффри Р.

Холланд, який дав скерування роботї з розробки навчального плану, ділиться думками, які, якщо їх застосувати, можуть викликати в нас глибокі, вічні зміни. Це не просто навчальний план. Це—підхід до щоденного вивчення евангелїї й життї за нею.

Коли я спостерїгав, як пророки, провидцї та одкровителї скеровують розробку цього нового навчального плану, який підтримується Церквою і зосереджений на домївцї, я дивувався, як він співпадає з поступом Церкви вперед до евангельського життї з меншою кількїстю приписїв, запрошуючи нас брати на себе бїльшу відповідальність за особисте духовне зростання. Якщо ми так будемо робити, то я переконаний, що ми отримаємо бїльше світла та істини, зросте наша здатність їти за Ісусом Христом та відмовлятися від впливу супротивника (див. УЗ 93:29–40), що принесе бїльше миру в наше життї і бїльше добра у цей свїт.

Майкл Меглєбі
Директор відділу розробки навчальних планів

Статті

8 Принципи служіння: Виявляйте турботу

Дїзнайтеся про кілька способїв, у які ви можете виявити свою любов до тих, кому ви служите.

14 Спасителевий дар миру Старїйшина Л. Уїтні Клейтон

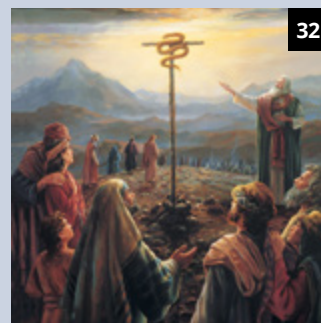
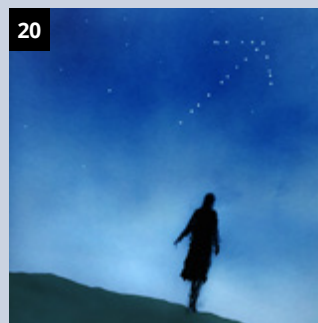
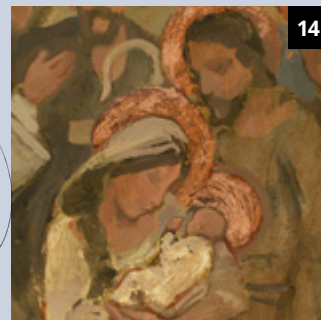
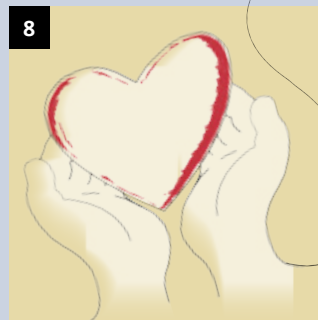
Ісус Христос навчав нас, як знайти мир у неспокїйному свїтї.

20 Як перетворити своє життї на дивовижну подорож особистого зростання

Старїйшина Джеффри Р. Холланд
Новий навчальний план *За Мною йдїть* може допомогти нам розвивати свїй божественний потенціал.

32 "Я Той, що є": Символи Ісуса Христа в Старому Завїтї

Стївен П. Шенк
Стародавні символи Спасителя навчають нас важливих аспектів про Його роль і наші з Ним стосунки.

Молоді

- 46 Будьте єдині: Причина для святкування**
Президент Даллін Х. Оукс
Один з найважливіших наслідків одкровення про свяцтво 1978 року—це його божественний заклик відмовитися від упередженого ставлення.
- 51 Будьте єдині: Будувати мости**
Президент Рассел М. Нельсон
Відмінності в культурі, мові, статі, расі та національності не є важливими на шляху завітів.
- 52 Служити, як Спаситель**
Ерік Б. Мердок
Ісус Христос показав досконалий приклад того, як любити і служити кожному окремо.
- 56 Сім способів відчутти дух Різдва**
Шарлотта Ларкабал
Не відчувається свято? Ось кілька способів того, як принести радість Різдва іншим—і собі.
- 60 Додайте до свого Різдвяного списку дари Духа**
Девід Діксон
Ми можемо легко отримати духовні дари, якщо маємо бажання про них попросити.
- 62 Запитання і відповіді**
Іноді я не відчуваю себе гідним любові Спасителя. Як мені подолати це почуття і усвідомити свою самоцінність?
- 64 Плакат: Дар, завдяки якому це можливо**
- 65 Запрошення від пророка: п'ять справ, які ви можете робити, аби допомагати змінювати світ**
Президент Рассел М. Нельсон

НА ОБКЛАДИНЦІ
Свята ніч, художник Майкл Малл

Дітям

- 66 Різдвяний подарунок Карла**
Джулієнн Тенні Доман
Карл знайшов чудовий подарунок для своєї сім'ї раннього ранку в Різдвяний день.
- 68 Кеті та Квінсі**
Еван Валентайн і Марісса Віддінсон
Квінсі знала лише, як утішити подругу.
- 70 Благоговіння—це любов**
Луайноу В.
Коли я пам'ятала про благоговіння, це допомогло мені не хвилюватися так сильно.

Замальовки

- 5 Перша Різдвяна подорож**
Крістіна Кросланд
- 6 Портрети віри:**
Бланка Соліс—Асунсьйон, Парагвай
- 12 Куди поділися мої домашні та візитні вчителі?**
Джин Б. Бінгем
- 18 Трохи краще, ніж учора**
Луїс Омар Кардосо
- 30 З трибуни:**
Рішення і дива:
А тепер я бачу
Ірина В. Крацер
- 36 Роздуми:**
Єдина червона
лампочка
Лорі Піс
- 37 Служіння в Церкві:**
Служіння сприяє зростанню
По Ньєн (Феліне) Чоу і Петра Чоу
- 38 Голоси святих останніх днів**
- 80 До нових зустрічей:**
Пізнавати Христа завдяки
Джозефу Сміту
Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі

Дорослій молоді

- 42 Тихий спокійний голос під час прийняття важливих рішень**
М. Джозеф Бро
Дослухайтеся до духовних спонувань і довіряйте Господу, аби Він міг спрямувати ваші стежки.

- 71 Врятовані**
Старійшина Еділсон де Паула Перрелла
Коли будинки наших сусідів були зруйновані потоками мулу, ми знали, що можемо їм допомогти.
- 72 Апостоли свідчать про Христа**
Старійшина Квентін Л. Кук
- 73 Наша сторінка**
- 74 Хай ваше світло сяє:**
Брати, які наповнюють світлом світ
Ці брати з Гани діляться своїм світлом з тими, хто їх оточує.
- 76 Оповідання з Писань:**
Йона і кит
Кім Уебб Рейд
- 79 Розмальовка**

Чи можете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: “_____ це більш ніж тихенько сидить”.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

В додатку Євангельська бібліотека на сайті liahona.lds.org ви можете:

- Знайти поточний номер.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими історіями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

ЗВ'ЯЗАТИСЯ З НАМИ

- Направляйте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт liahona.lds.org або електронною поштою на адресу:

- ✉ *Liahona*, fl. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT, 84150-0023, USA

СТАТТІ, ЯКІ
ІСНУЮТЬ ЛИШЕ
У ЦИФРОВОМУ
ФОРМАТІ

3 істин, які слід пам'ятати, коли вам здається, що ви недосконалі

Лія Бартон

Вам здається, що ви зайшли у глухий кут? Ось поради, які допоможуть вам вийти звідти і знову йти вперед.

Чому я більше не запитую "Чому?" Після смерті мого брата

Хімена Кардосо Корбалан

Хімена рзповідає, як їй вдалося знайти мир після того, як її брат помер під час своєї місії. Розповідь її батька знаходиться на с. 18 цього номера журналу.

Грудень 2018 том. 21 № 12.
ЛІАГОНА 14797 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрнг

Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард, Джефрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Уго Е. Мартінес
Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Ренді Д. Франк, Дональд Л. Холлстром, Ерік В. Колпаче, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард Л. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарффі Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Франсіска Олсон

Редакторія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Філттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Гарфф, Ларен Портер Гонт, Джон Раян Дженсен, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекер, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборю, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен
Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Джейннет Ендрос, Фей П. Ендрус, Менді Бенлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Скотт Лофрен, Скотт М. Моїл, Емілі Чіко Ремінгтон, Марк В. Робісон, Бред Тір, К. Нільс Уолкенхорт

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Птерс
Видавництво: Аїра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джимі, Джинні Дж. Нільсон, Дерек Річардсон

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друку: Стивен Т. Льюїс
Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтесь до місцевого розподільного центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org поштою до Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліагона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ"), друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрошеною), крібаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалльською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською,

румуною, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліагони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2018 Vol. 21 No. 12. LIAHONA (USPS 317-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ПЕРША РІЗДВІАНА ПОДОРОЖ

Кожного року ми розповідаємо Різдвяну історію, однак як часто ми уявляємо собі той шлях, який подолали Марія з Йосипом? Їхня віра і жертва є важливою складовою цієї історії.

1. Лука 1:26-27, 30-31

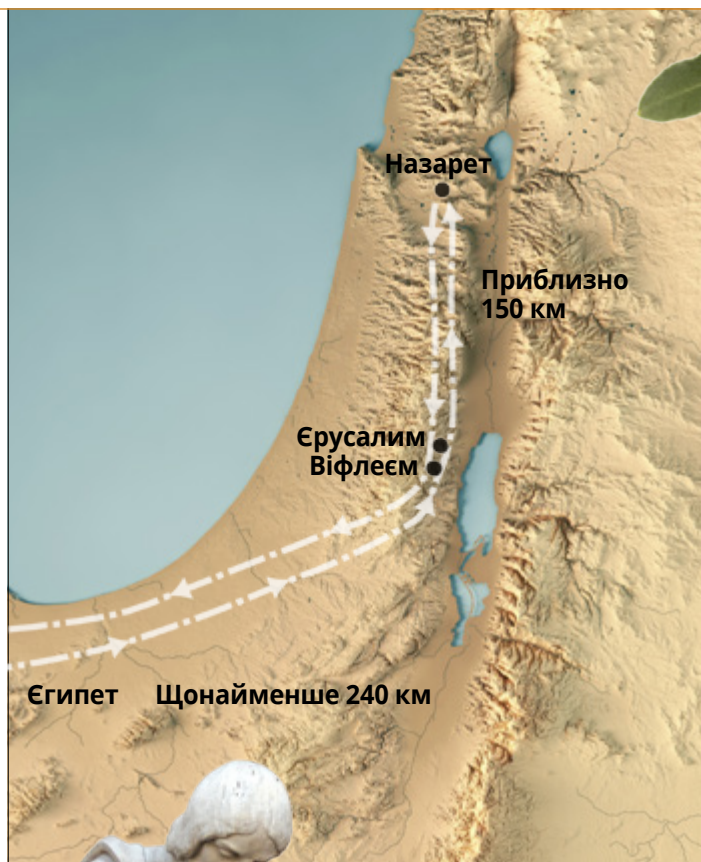
Марія була з Назарета, села, в якому жило 400–500 чоловік¹. Для світу вона була простою селянською дівчиною. Однак разом з Йосипом вона прийняла покликання виховувати Сина Божого.

2. Лука 2:4-5

Подорож до Віфлеєма тривала щонайменше від чотирьох до п'яти днів², і в Писаннях ми отримуємо натяк на те, що упродовж усього шляху кам'яними схилами з ними був віслучок. Хоча Марія "була вагітна", вона вирушила в дорогу з Йосипом, щоб виповнилося пророцтво: Месія народиться у Віфлеємі (див. Михей 5:2).

3. Лука 2:7-11

У Віфлеємі Йосип і Марія не мали ні свого дому, ні колиски, щоб покласти Царя царів. Мабуть вони відчували

велике смирення, оскільки незважаючи на скромні обставини народження, вони бачили чіткі ознаки того, що немовля було Сином Божим.

4. Матвій 2:13-14

Отримавши застереження, маленька сім'я мала

залишити своє місто і країну. Христу-дитині ще не виповнилося двох років, а Його життя вже загрожувала небезпека (див. Матвій 2:16). Однак відданість Спасителю і любов до Нього спонукали Марію та Йосипа вирушити в довгу подорож до Єгипту.

5. Матвій 2:19-23

Проживши певний час у чужій землі, Йосип та Марія знову подолали довжелезний шлях. Але цього разу милі мали здаватися коротшими, бо вони поверталися додому. Опинившись там, вони поклали довіру на Бога і виховували Того, Хто "Назарянин буде званий" (Матвій 2:23).

Подібно до Марії та Йосипа **МИ ТАКОЖ ДОЛАЄМО СВІЙ ВЛАСНИЙ ШЛЯХ З ІСУСОМ ХРИСТОМ.**

Хоча подорож може бути довгою і важкою, кожен крок віри веде нас ближче до вічного життя—дару, даного нашим люблячим Спасителем, Чий шлях уможливив наше спасіння. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. James E. Strange, "Nazareth," *Anchor Bible Dictionary*.
2. Див. D. Kelly Ogden, "The Road to Bethlehem," *Tambuli*, Dec. 1993, 41.

Коли чоловік та мати Бланки захворіли й стали неспроможні про себе піклуватися самостійно, їй довелося залишити роботу й присвятити весь час піклуванню про них. Звернувшись до Господа, Бланка знайшла силу, яка перевищувала її власну.

КОДІ БЕЛЛ, ФОТОГРАФ

Бланка Соліс

Асунсьйон, Парагвай

Я невтомно молилася і просила у Господа сил, щоб іти вперед. Я молилася до Нього завжди. Те, через що пройшла моя сім'я, допомогло мені зрозуміти, що Господь постійно ішов зі мною поруч. Він дає мені можливість знову піднятися. Неймовірно, скільки сил дає мені Господь.

Я ніколи не запитую себе: "Чому я?" Я завжди думаю, що на те була причина. Я довіряю Господу й приймаю те, що він Мені посилає. Він мене підтримував, коли я проходила через важкі часи, і я була зміцнена.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

Вам потрібна допомога, оскільки ви доглядаєте за хворими членами сім'ї? Зайдіть на сайт lds.org/go/12186.

Дізнайтеся більше про те, як піклуватися про близьких вам літніх людей на сайті lds.org/go/12187.

Ви можете знайти більше "Портретів віри" на сайті lds.org/go/18.

Принципи служіння ВИЯВЛЯЙТЕ ТУРБОТУ

Є так багато способів, у які ми можемо виявляти свою турботу, особливо у Різдвяну пору. Ми можемо сказати про це, написати повідомлення, подарувати щось, поділитися чимось, молитися, щось спекти, заспівати, обійняти, зіграти, посадити або прибрати. Просто спробуйте.

Вияв любові іншим людям—це за своєю природою і є служінням. Генеральний президент Товариства допомоги Джин Б. Бінгем сказала: “Справжнє служіння, до якого спонукає любов, виконується одне за одним. Якщо нас спонукає любов, то будуть відбуватися чудеса і ми будемо знаходити, як приводити наших “загублених” сестер і братів до повного сприйняття евангелії Ісуса Христа”¹.

Вияв турботи—це важлива складова розвитку особистих стосунків. Однак різні люди отримують це послання по-різному. То як же ми можемо належним чином виявляти любов до інших у такий спосіб, щоб вони це зрозуміли й оцінили? Ось кілька способів того, як ми можемо виявляти піклування разом з кількома ідеями, як почати про це думати самостійно.

Статті рубрики Принципи служіння існують не для того, щоб доносити їх як послання, а щоб допомагати нам навчатися дбати одне про одного. Коли ми краще познайомимося з тими, кому служимо, Святий Дух підкаже й ми будемо знати, яке послання їм потрібно почути як додаток до нашого піклування і співчуття.

Кажіть про це

Іноді нічим неможливо замінити слова, які висловлять ваші почуття до людини. Це може означати, що ви скажете людині про свою любов до неї. Ви можете також сказати щирий комплімент або розповісти про те, чим ви захоплюєтеся в цій людині. Такі запевнення допомагають зміцнювати стосунки. (Див. Ефесеянам 4:29).

- Знаходьте можливість дати людині зрозуміти, як ви захоплюєтеся її певною сильною стороною.
- Зайдіть, зателефонуйте, пошліть електронного листа, текстове повідомлення або поштову листівку, щоб сказати людині, що ви про неї думаєте.

Відвідайте

Приділити час, щоб поговорити з кимось або вислухати людину—це потужний спосіб показати, як сильно ви її цінуєте. Незалежно від того, проводите ви зустрічі вдома, у церкві чи будь-де, є багато людей, яким потрібен хтось, з ким можна поговорити. (Див. Мосія 4:26; УЗ 20:47.)

- Плануйте візит відповідно до потреб людини. Приділіть час, щоб по-справжньому вислухати і зрозуміти її обставини.
- Там, де, можливо, важко відвідувати вдома через велику відстань, культурні традиції чи інші обставини, ви можете знайти час, щоб поговорити після церковних зборів.

Служіть з певною метою

Думайте про потреби окремої людини або сім'ї. Вдумливо служачи, ви виявляєте свою турботу. Ви можете поєднувати дорогоцінний дар часу і вдумливі зусилля. “Прості вияви служіння можуть глибоко впливати на інших”,—сказала сестра Бінгем².

- Здійснюйте таке служіння, яке зміцнить окремих осіб або їхні сім'ї, наприклад, побудьте з дітьми, аби батьки могли піти до храму.
- Шукайте способи полегшення тягарів, коли життя переобтяжує, наприклад, помийте вікна, вигуляйте собаку або допоможіть у дворі.

Коли ми слухаємо інших, то це допомагає нам знайти, у який спосіб ми можемо виявити їм свою турботу. Див. статтю з рубрики Принципи служіння “П'ять порад для хорошого слухача” у номері *Ліягони* за червень 2018 року.

Працюйте разом

Є люди, які не йдуть на контакт шляхом задушевної розмови. З деякими людьми знайомство підтримується шляхом пошуку спільних інтересів, працюючи над якими ви разом проведете час. Господь закликав нас “бути з ними і укріпляти” (УЗ 20:53) наших братів і сестер.

- Разом підіть на прогулянку, сплануйте вечір ігор або призначте час, щоб разом займатися фізичними вправами.
- Разом послужіть у громадському або церковному проекті служіння.

Робіть подарунки

Іноді час або можливості служити є обмеженими. У багатьох культурах подарунок—це ознака турботи і симпатії. Простий подарунок, зроблений час від часу, може повідомляти про вашу зацікавленість у розвитку кращих стосунків. (Див. Приповісті 21:14).

- Принесіть людині улюблене пригощення.
- Поділіться цитатою, уривком з Писань або іншим посланням, яке, на вашу думку, принесе їй користь.

Труд любові

Коли ви краще познайомитеся з тими, кому служите і заради кого шукаєте натхнення, ви навчитеся, як саме виявляти свою любов і турботу кожному з них окремо.

Кімберлі Сейболдт з Орегону, США, розповідає історію про пошук натхнення і спосіб здійснення подарунків, які б були виявом любові.

“Коли я помічаю, що життя мене пригнічує, я встаю і роблю кабачковий кекс, зазвичай вісім порцій. Мій особливий інгредієнт—це мовчазна молитва, яку я промовляю, коли їх випікаю, аби знати, кому треба віднести ті кекси. Я змогла краще познайомитися з сусідами, які живуть поруч, оскільки кабачковий кекс послужив запрошенням у їхні домівки та в життя.

Одного теплого літнього дня я проїжджала повз сім'ю, яка продавала на узбіччі дороги чорницю в баночках. Мені не потрібно було більше чорниць, однак маленький худорлявий хлопчик біля розкладки дуже зрадив, вважаючи, що я буду його наступним покупцем. Я купила чорницю, але також у мене був для нього подарунок. Я дала хлопчикові два кекси. Він поглянув на батька, чекаючи на схвалення, а потім сказав: “Дивися тату, тепер у нас є їжа на сьогодні”. Я сповнилася вдячності за цю можливість виявити любов у такий простий спосіб”.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, благав, щоб “кожен чоловік і кожна жінка—а також наші старші молоді чоловіки і молоді жінки—... сильніше зобов'язались щиро піклуватися одне про одного, спонукані до цього лише чистою любов'ю Христа. ... Працюймо ж пліч-о-пліч з Господарем виноградника, допомагаючи Богові й Батькові усіх нас у виконанні Його дуже важливого завдання—відповідати на молитви, приносити втіху, витирати сльози і зміцнювати ослаблі коліна”³.

Ісус Христос дбає

До того, як Ісус Христос підняв з мертвих Лазаря, “закапали сльози Ісусові.

А юдеї казали: Дивись, як кохав Він його!” (Іван 11:35–36).

“Я маю співчуття до вас”,—сказав Христос нефітям. Потім Він покликав хворих, страждених, кульгавих і сліпих та зцілив їх (див. 3 Нефій 17:7–9).

Спаситель показав нам приклад, піклуючись про інших. Він навчав нас:

“Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе” (Матвій 22:37–39).

Кому потрібна ваша турбота? Як ви можете виявляти свою турботу? ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джин Б. Бінгем, “Служити так, як Спаситель”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 106.
2. Джин Б. Бінгем, “Служити так, як Спаситель”, с. 104.
3. Джеффри Р. Холланд, “Бути з ними і укріпляти їх”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 103.

Джин Б. Бінгем
Генеральний президент Товариства допомоги

Куди поділися мої домашні та візитні вчителі?

Гнучкість у служінні має заохочувати нас виявляти більше турботи, а не вести до бездіяльності.

Одна моя подруга нещодавно мене запитала зі здивуванням: “Куди поділися мої візитні вчительки?” З того часу як її чоловік помер, вони були турботливими й уважними, але після оголошення про нову програму служіння на генеральній конференції 2018 року вона зовсім перестала їх бачити.

Ми всі звикаємо до нового способу служіння, і деякі брати й сестри у служінні, можливо, не зрозуміли, що хоча відвідування вдома—не єдиний спосіб служіння, це все ж таки чудова можливість виявити любов і щирі зацікавленість—і багато членів Церкви все ще цього потребують.

На перше місце поставити чому, а не як

Можливо, дехто не зрозумів мети змін. Мета, з якою ми замінили домашнє і візитне

вчителювання, полягала не в простій зміні того, як ми дбаємо одне про одного, а в

тому, щоб допомогти нам бути більше спрямованими на те, чому ми це робимо.

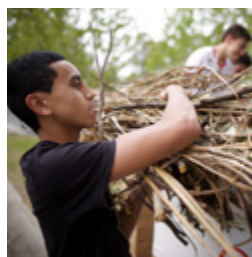
Остаточна мета нашого служіння—це допомагати іншим ставати більш наверненими до Спасителя Ісуса Христа і зростати в своєму божественному потенціалі. Більша гнучкість цієї програми не в тому, щоб заохочувати нас розслабитися у своїх зусиллях; мета полягає в тому, щоб надати нам більше можливостей отримувати скерування Духа у наших зусиллях.

Тож необхідність відвідування людини сьогодні має визначатися головним чином тим, чи допоможе це їй рухатися шляхом Небесного Батька.

Навчатися разом

Попри початкову непевність стосовно того, що очікується від нас у служінні, наші сестри і брати надають допомогу одне одному. Куди б я не приїхала, було радісно чути від безлічі жінок (і багатьох чоловіків) історії про позитивний вплив їхнього служіння—або служіння їм—і як це вплинуло на стосунки та особисте зростання.

Нещодавно я повернулася з Північної Кароліни, США, де президент Товариства допомоги в приході поділилася зі мною кількома ідеями, отриманими від провідників колу. Я думаю, що з кількома поясненнями, вони є доречними і варті того, щоб ними поділитися.

“НОВІШИЙ, БІЛЬШ СВЯТИЙ ПІДХІД”

Ця схема є відображенням того, як дехто з членів Церкви розуміє стару програму в порівнянні з тим, як, ми сподіваємося, усі зрозуміють, що означає служіння.

СТАРА

Домашнє і візитне вчителювання

Мотивовані обов'язком

Коробочка*

Що я роблю?

Процес

ПОЗНАЧИТИ, ЯК ВИКОНАНЕ

Зосередитися на завданні

Відвідування раз на місяць

Візит з підготовленим посланням

Що вважається візитом?

Призначені до братів і сестер

Звіт про виконану роботу

НОВА

Служіння

Мотивовані любов'ю

Перлина

Чому я роблю?

Результат

ПРОДОВЖУВАТИ СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Зосередитися на людині

Простий, гнучкий графік підтримання зв'язку

Скероване Духом обговорення євангелії

Відповідальність за духовне зростання

Брати та сестри, ввірені вам

Змінені серця

* Існує притча про ювеліра, який мав дорогоцінну перлину, але його засмучувало те, що люди, які приходили подивитися на неї, більше милувалися коробочкою, в якій вона знаходилася, ніж самою перлиною. Подібним чином, коли ми переходимо від домашнього і візитного вчителювання до служіння, ми зможемо краще зосереджуватися на “перлинах” суттєвого служіння, а не на “коробочці” правил та процедур.

ЯК ПРОВЕСТИ УСПІШНІ СПІВБЕСІДИ ЩОДО СЛУЖІННЯ

У цифровій версії цієї статті сестра Бінгем розповідає про п'ять корисних настанов для проведення співбесід щодо служіння. Відвідайте сайт lds.org/go/121813.

Продовжуйте далі!

Ми всі навчаємося разом, коли застосовуємо “новіший, більш святий підхід” до служіння¹.

Можливо дехто з нас відчуває приголомшення або страх. Це допомагає пам'ятати, що “новіший, більш святий” не означає “недбалий і недосяжний”.

Якщо ви все ще невпевнені в цілях служіння і в тому, як воно діє, або ви вважаєте, що не знаєте, що ж робити, я запрошую вас переглянути й прочитати матеріали на сайті ministering.lds.org та вивчити статті під рубрикою Принципи служіння, опубліковані

в кожному номері *Ліягони* (див. с. 8 у цьому номері). Ці матеріали допоможуть вам узгоджувати ваше служіння з роботою Спасителя.

Дякую вам, чудові сестри і брати, за те, що любите, дбаєте і допомагаєте та вділяєте частку себе. Ви дійсно дивовижні, і ваше служіння буде “чимось дивовижним”!² ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Служіння”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 100
2. Емма Сміт, у *Дочки в*

Моєму Царстві: Історія і спадок Товариства допомоги (2011), с. 14.

Старійшина
Л. Уїтні Клейтон
З президентства
сімдесятиків

СПАСИТЕЛЕВИЙ ДАР МИРУ

Навіть у світі, де мир здається чимось недосяжним,
дар миру Спасителя може жити в наших серцях,
незважаючи на наші обставини.

Чи є щось краще за чудову різдвяну музику і колядки, різдвяне зібрання сім'ї та друзів, усміхнені обличчя і радісний ентузіазм дітей? Різдво має божественну здатність зводити нас разом з нашими сім'ями, друзями і громадами. Ми з нетерпінням чекаємо, щоб обмінятися подарунками і насолодитись святковою їжею.

У *Різдвяній історії*, написаній англійським автором Чарльзом Діккенсом, племінник Скруджа описує магію цієї священної пори року. Він розмірковує: "Я завжди чекав цих днів як найкращих у році. Це радісний час—дні милосердя, доброти, всепрощення. Це єдині дні у всьому календарі, коли люди, наче за мовчазною згодою, вільно розкривають один перед одним свої серця і бачать у своїх ближніх таких же людей, як і вони самі. ... А тому, ... хоча це й правда, що на Різдво у мене ще жодного разу не додалося ні єдиної монетки в кишені, я все одно вірю, що воно *приносить* мені добро і *буде* приносити добро. Тож хай живе Різдво!"¹.

Як батько, а тепер вже як і дідусь, я згадую про магію Різдва, спостерігаючи за тим, як мої діти, а тепер і їхні

діти, святкують народження Спасителя і радіють одне одному, коли наша сім'я збирається разом. Я впевнений, що ви, так само як і я, спостерігали за радістю і невинністю, з якими діти чекають і насолоджуються цим особливим святом. Спостерігаючи за їхньою радістю, кожен з нас згадує про щасливі минулі святкування Різдва. Той же Діккенс сказав: "Це ж так потішно—іноді бодай на часинку знову зробитися дітьми, і немає кращого часу для цього, ніж на Різдво, коли Сам могутній Творець був дитинчам"².

Я виріс недалеко від Лос-Анджелеса, де наш дім був оточений апельсиновими гаями. Кожного Різдва в один з вечорів мої батьки запрошували сім'ю, друзів та сусідів до нас додому, щоб співати різдвяні колядки та насолодитися пригощенням. Це було чудовою традицією для всіх нас; іноді здавалося, що ми співали годинами. Дітьми ми співали так довго, як, на нашу думку, треба було, а потім тікали на двір, щоб гратися в апельсиновому гаю.

Разом зі своєю дружиною Кеті ми також виховали наших дітей у Південній Каліфорнії, відносно недалеко

ПЕРЕТВОРЮЮЧИЙ
ДУХ РІЗДВЯНОЇ
ПОРИ ОСНОВАНІЙ
НА ВИКУПИТЕЛЬ-
НІЙ СИЛІ ІСУСА
ХРИСТА, ЩОБ ЗМІ-
НИТИ НАШЕ ЖИТТЯ
НА КРАЩЕ.

від узбережжя. На Різдво у тій місцевості ми бачимо пальмові дерева, які погойдуються на вітрі. Щороку наші діти з нетерпінням чекали, щоб піти у гавань і подивитися щорічний Різдвяний парад кораблів. Сотні чудових яхт, поблискуючи різними кольорами, плавали по колу в гавані, а ми в захваті спостерігали за ними.

Зараз ми живемо у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, і ми з Кеті вже за традицією ходимо з нашими дітьми і онуками на місцеву виставу *Різдвяна історія*. Кожного року, спостерігаючи за дивовижним перетворенням Скруджа з безсердечного відлюдника на щасливу людину, сповнену різдвяної радості, ми відчуваємо натхнення позбавитися Скруджа, що живе в нас. Ми відчуваємо спонукання трохи краще наслідувати приклад Спасителевого милосердя до всіх.

Викупительна сила Ісуса Христа

Дух перетворення, притаманний Різдвяній порі, ґрунтується на викупній силі Ісуса Христа змінювати наші життя на краще. Улюблена історія про народження Сина Бога понад дві тисячі років тому у Віфлеємі записана у книзі Луки:

“І трапилося тими днями, вийшов наказ царя Августа переписати всю землю. ...

І всі йшли записатися, кожен у місто своє.
Пішов теж і Йосип із Галілеї, із міста

Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Віфлеєм, ...

щоб йому записатися із Марією, із ним зарученою, що була вагітна.

І сталося, як були вони там, то настав їй день породити.

І породила вона свого Первенця Сина, і Його сповила, і до ясел поклала Його,— бо в заїзді місця не стало для них.

А в тій стороні були пастухи, які пильнували на полі, і нічної пори вартували отару свою.

Аж ось Ангол Господній з’явивсь коло них, і слава Господня осяяла їх. І вони перестрашились страхом великим.

Та Ангол промовив до них: “Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім.

Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь.

А ось вам ознака: “Дитину сповиту ви знайдете, що в яслах лежатиме”.

І ось раптом з’явилася з Анголом сила велика небесного війська, що Бога хвалили й казали:

“Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!” (Лука 2:1, 3–14).

Не лякайтеся

Ангел відчув страх пастухів, коли він з’явився до них, сказавши їм: “Не лякайтесь”. Дивовижна слава Бога, що випромінювалася

від неочікуваного небесного посланця, дійсно налякала їх. Але новин, якими ангел прийшов поділитися, зовсім не треба було боятися. Він прийшов, щоб оголосити про диво, принести найкращу новину, щоб сказати їм, що буквальне викуплення людства почалося. Жоден посланець до того чи після того не приносив радісніших новин.

Єдинонароджений від Батька почав Свою смертну подорож: “Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь”. Це насправді були хороші вісті великої радості.

Кожний з нас стикається з моментами в житті, коли велика радість, яку обіцяв нам ангел, може здаватися недосяжною. Кожний з нас є вразливим до слабкостей і труднощів життя—хвороби, невдачі, проблеми, розчарування, і, в кінці кінців, смерті. В той час, як багато людей благословенні життям у фізичній безпеці, інші—не мають її. Багато кому важко стикатися з вимогами життя, а також фізичними і емоційними навантаженнями, до яких вони призводять.

Але все ж таки, незважаючи на життєві труднощі, послання Господа до кожного з нас—те саме сьогодні, що й було до вартуючих пастухів дві тисячі років тому: “Не лякайтесь”. Можливо, заклик ангела не лякатись більше стосується нас сьогодні, ніж пастухів, яких він хотів заспокоїти тієї першої Різдвяної ночі. Чи мав він тоді на увазі, що ми повинні зрозуміти й таке: завдяки Спасителю страх ніколи не переможе? Чи хотів він зробити наголос на тому, що найбільший страх ніколи не виправдовує себе, що жодні земні проблеми не мають бути довготривалими, що кожного з нас буде викуплено?

Найвеличнішим подарунком на Різдво завжди буде той, що дав нам Сам Спаситель: Його досконалий мир. Христос

сказав: “Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається” (Іван 14:27).

Навіть у світі, що здається далеким від миру, дар миру Спасителя може жити в наших серцях, незважаючи на наші обставини. Якщо ми приймаємо запрошення Спасителя слідувати за Ним, ми позбудемося невідсутнього страху. Наше майбутнє в безпеці. Це “радість велик[а], що станеться людям усім”.

“Не бійся,—пророк Ісаїя нагадує нам,—з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правцею правди Своєї тебе Я підтримаю” (Ісаїя 41:10).

Надія в Спасителі

Завдяки народженню Спасителя дві тисячі років тому у Віфлеємі у нас є надія—і набагато більше. Є викуплення, звільнення, перемога і триумф. “Минуться скоро дні лихі”³.

Не дивно, що хор ангелів раптово з’явився як небесний знак оклику до оголошення ангелом народження Спасителя, співаючи: “Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!” Жодне послання не могло бути більш обнадійливим. Жодне інше послання не було настільки сповнене доброю волею людям.

Нехай ця пора буде порою спокою і радості для всіх нас, “бо [того дня] в Давидовім місті народився для [нас] Спаситель, Який є Христос Господь”. ■

З виступу під час Різдвяного духовного вечора з Першим Президентством “Не лякайтесь”, виголошеного 6 грудня 2015 року в Конференц-центрі.

ПОСИЛАННЯ

1. Charles Dickens, *A Christmas Carol* (1858), 5–6.
2. *A Christmas Carol*, 67.
3. “Різдвяний дзвін”, *Гімни*, № .

Трохи краще, ніж учора

Луїс Омар Кардосо

Серхіо служив уже майже рік, коли зателефонував його президент місії. Він був нашим єдиним сином, і він був першим з наших дітей, хто служив на місії повного дня. Разом зі своєю дружиною Ліліаною ми пишалися ним, і він був прикладом для своїх двох сестер.

У Серхіо було щось особливе, завдяки чому ми знали, що він буде хорошим місіонером. Він від природи був лідером, він був радісним і щирим та спонукав інших діяти.

Не мало значення для нього, чи людина належить до Церкви—він

товаришував з усіма. А якщо хтось глузував з нього через належність до святих останніх днів, він це сприймав з почуттям гумору й рідко ображався.

Ми так раділи, коли Серхіо отримав покликання на місію до Перуанської місії Чіклайо. Він почав своє служіння 20 листопада 2013 року. Він любив свою місію. Спочатку йому було легко писати. Але минули місяці, і мені потрібно було більше часу, щоб поміркувати над його листами і належним чином відповісти з огляду на його духовне зростання.

Ми не хвилювалися за Серхіо. Ми думали, що місія—це найбезпечніше місце, де він може бути. Його президент місії зателефонував 7 жовтня 2014 року.

Ми ніколи не почувалися самотніми

Президент місії сказав нам, що Серхіо разом з напарником навчав зацікавлених про храми та храмові сім'ї. Після того, як Серхіо промовив заключну молитву, він зробив паузу, раптово втратив свідомість і впав на підлогу. Його благословили і швидко відправили до медичного центру. Лікарі визначили, що у нього стався розрив аневризми судин головного мозку. Вони даремно намагалися повернути його до життя.

Ця новина сповнила нас глибоким смутком. Хоча ми були в невимовному горі, разом з Ліліаною нам довелося їхати в Перу, щоб привезти тіло та особисті речі Серхіо. Нам було важко чітко мислити, тож ми були вдячні, що хтось із Церкви був поруч, щоб

Хімена, сестра Серхіо, ділиться своїми думками про його смерть на lds.org/go/121819.

допомагати—з тієї миті, як ми залишили дім і до тієї, як повернулися назад. Ми також отримували допомогу від Святого Духа, Який втішав і допомагав нам вистояти. Ми ніколи не відчували самотності.

Важко бути вдячними під час трагедії, але я вдячний за лагідні милості Господа, які були пов'язані зі смертю Серхіо. Коли він помер, я служив епископом, Ліліана навчала в семінарії, а наша дочка Хімена служила президентом Товариства молодих жінок приходу. Ми були зайняті служінням, нам треба було любити інших, і це зміцнило нас в євангелії. Якщо Серхіо й мав залишити нас, я завжди буду вдячним за те, що Небесний Батько забрав його тоді, коли він був сильним у вірі.

Я також вдячний, що Серхіо пішов з цього життя під час служіння Господу і служіння своєму ближньому (див. Мосія 2:17). Господь сказав: “Ті, хто вмирають у Мені, не відчують смаку смерті, бо вона буде солодкою для них” (УЗ 42:46).

Святий Дух дав мені відчути лише натяк на те, що мав відчувати Небесний Батько, коли Його Єдинонароджений Син помер за нас. Я зрозумів, що не маю жодного права сердитися на Бога. Мій Небесний Батько знав, що я відчуваю. Спокій зійшов на мене, і це допомогло прийняти Його волю і час смерті Серхіо. Ліліана пережила такі самі почуття.

Втішаючі слова

Наша сім'я була запечатана в храмі у 2005 році, коли Серхіо та Хімена

були малими. Невдовзі після цього Рут народилася вже у завіті. Перед від'їздом на місію Серхіо її охрестив.

Через три дні після його смерті Рут побачила Серхіо уві сні. То була ніч перед її дев'ятим днем народження. Рут наснилося, що вони удвох ідуть удень, тримаючись за руки, і що він утішає її.

Рут та Хімена були дуже близькі з Серхіо, і вони дуже за ним сумували. Рут і досі втішає згадка про той сон.

Одного дня, проглядаючи речі Серхіо, ми з Ліліаною знайшли його місіонерський блокнот планування зустрічей. Ми помітили, що на кожній сторінці Серхіо написав фразу: “Будь трохи кращим, ніж учора”.

Ті слова ніколи мене не полишають. Вони нагадують мені, що ми повинні продовжувати жити за євангелією. Саме так ми можемо бути разом, як сім'я, після цього життя. Саме так Серхіо знову зможе бути з нами.

Коли ми проходимо через важкі часи, Спаситель нам допомагатиме. Я знаю, що це істина, так само, як я знаю, що Його обіцяння—певні. Тож ми тримаємося за євангелію, і ми наслідуємо приклад Серхіо. Ми намагаємося бути трохи кращими щодня. ■

Автор живе в місті Сальта, Аргентина.

Ми повинні продовжувати жити за євангелією. Саме так Серхіо знову зможе бути з нами.

ЯК ПЕРЕТВОРИТИ
СВОЄ ЖИТТЯ НА
ДИВОВИЖНУ
ПОДОРОЖ

ОСОБИСТОГО ЗРОСТАННЯ

**Старійшина
Джеффі Р.
Холланд**

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Вивчати євангелію, жити за нею та навчати їй—це основа зростання до нашого божественного потенціалу.

Примітка редактора: У цій статті, написаній для *Ліягони*, старійшина Холланд розповідає про потужні принципи навернення, які лежать в основі нового церковного навчального плану *За Мною йдіть*.

Цей час—найкращий, щоб бути членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів! Коли я думаю про нещодавні зміни в Господньому царстві, здається очевидним, що Бог вивів нас на дивовижний шлях, де пагорби, долини і пейзажі настільки захоплюючі, що нам важко їх уявити доти, доки ми не зійдемо трохи вище—і вони відкриваються нашим очам.

Лише в минулому році ми попросилися з одним улюбленим пророком і з любов'ю підтримали нового. Ми розробили новий підхід до зборів Товариства допомоги і кворуму Мелхиседеківського священства, зробивши більший наголос на спільних нарадах з метою виконання

Господньої роботи. У тому ж дусі ми спостерігали, як Господь об'єднав первосвящеників та старійшин в один кворум і стали свідками досі небачених змін у способі служіння Божим дітям, здійснюваним носіями священства і сестрами. Якщо й цього недостатньо для того, щоб перехопило подих, поміркуюте про нещодавнє оголошення Першого Президентства стосовно нових матеріалів, які призначені стати допомогою в особистому та сімейному

Він хоче змінити наші серця.

І навіть з огляду на це, коли ми озираємося назад, на те, де ми були, сподіваюся, що ми побачимо більше, ніж просто зміни в політиці Церкви, нові програми та перероблені посібники. У Господній роботі на першому місці завжди були люди, а не програми. Якби зміни Він не вносив в організацію, або в навчальний план чи в навчальні матеріали—те, що Він дійсно сподівається змінити—це вас і мене.

Викладати євангелію, навчатися їй та жити за нею—це ключові принципи, завдяки яким ми можемо сягнути свого божественного потенціалу і стати такими, як наші Небесні Батьки.

вивченні Писань з внесенням відповідних змін до матеріалів Недільної школи та Початкового товариства. І я вже не кажу про постійні покращення в сфері місіонерської роботи, сімейно-історичних досліджень і храмової роботи.

І безсумнівно попереду багато нових змін. Як проголошується в нашому дев'ятому уложенні віри, “Ми віримо всьому, що Бог відкрив”—часто, це найлегша частина. Потрібно мати особливу віру, щоб повірити “що Він відкриє ще багато великого і важливого стосовно Царства Божого” і потім бути готовими прийняти це, яким би воно не було. Якщо ми готові, Бог вестиме нас до місць, про які ми ніколи й не мріяли—настільки високих, що лише в мріях ми могли б до них злетіти. Його думки і Його шляхи безсумнівно набагато вищі за наші (див. Ісаїя 55:8–9). У певному сенсі я можу припустити, що ми подібні до тих, кому пророк Джозеф Сміт сказав у Кертлендському храмі: “Про долю цієї Церкви і царства ви знаєте не більше, ніж дитя, яке сидить на колінах своєї матері”¹.

Він хоче змінити наші серця і покращити наше майбутнє.

Зараз ми не в змозі побачити те величне й важливе, що знаходиться, за наступним поворотом дороги. Однак ми можемо мати певне уявлення про остаточний пункт призначення:

“Але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є” (1 Івана 3:2).

“Якими [чоловіками і жінками] повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, як Я є” (3 Нефій 27:27).

“Ви отримаєте від Його повноти, і вас буде уславлено в Мені, як Я є в Батькові; отже, Я кажу вам, ви отримуватимете благодать за благодаттю” (УЗ 93:20).

Я не знаю, як вам, але мені здається, що це довга подорож—однак дуже захоплююча! Така божественна ціль, якою б високою вона не була,—і є саме тим, що робить відновлену євангелію настільки привабливою і надихаючою. Глибоко в нашій душі

бринить відлуння—спогад,—завдяки якому ми знаємо, що саме з цієї причини ми прийшли на землю. Найперша і найголовніша причина, з якої ми прийняли план нашого Небесного Батька, полягає в тому, що ми хотіли стати такими, як Він. Ми знали, що то була стратегічна ціль, яка не буде легкодосяжною. Однак ми просто не могли задовольнитися нічим меншим. Наші душі створені для розвитку, і як тоді, так і тепер, ми відчуваємо спонукання здійснити цю подорож.

Навчатися і досягати мети

Викладати євангелію, навчатися їй та жити за нею—це ключові принципи, завдяки яким ми можемо сягнути божественного потенціалу і стати такими, як Небесні Батьки. Іноді ми називаємо цей процес *вічним розвитком*. Іноді ми називаємо його *наверненням*. Іноді ми просто називаємо його *покаянням*. Але як би ми його не називали, він включає в себе навчання. Пророк Джозеф Сміт сказав: “Ви самі повинні навчитися бути богами, царями і священниками Богові, ... просуваючись від одного малого ступеня до іншого, від малої здатності до великої. ...

Коли ви піднімаєтеся драбиною, то повинні стати на першу сходинку і підніматися крок за кроком, поки не дістанетеся до верху; так само і з принципами євангелії—ви повинні почати з перших і просуватися далі, поки не пізнаєте всі принципи піднесення”².

Тепер поговоримо про навчання. Будучи в душі учителем, я люблю це слово і цю ідею, хоча я думаю, що ми повинні дати йому трохи краще визначення, ніж ми зазвичай даємо. Коли йдеться про євангелію, я маю на увазі не просте накопичення знань, хоча і цей процес має місце. Я також не маю на увазі пасивне слухання лекції або запам’ятовування фактів. Під навчанням я маю на увазі зростання і зміни, сприйняття, що спрямовує до покращення, пізнання істини, яке, у свою чергу, наближає нас до Бога всієї істини.

Президент Рассел М. Нельсон пов’язав разом навчання і цю зміну серця, яка є наслідком процесу навернення. Він навчав, що коли “Святий Дух дає впевненість щирому шукачеві істини”, це посилює віру, яка “заохочує до покаяння і дотримання Божих заповідей”. Ці важливі складові навернення повертають нас “від шляхів світу до шляхів Господа”, а це “принносить могутню зміну в серці”³.

Це ніяк не пов’язано зі знанням назв дванадцятьох колін Ізраїля або вмінням схематично зобразити алегорію про оливні дерева, якими б корисними ці справи не були. Це те знання,

яке змінює нас, робить нас іншими (кращими), бо ми знаємо більше про те, що знає Бог.

Ви можете бачити, що той вид навчання, про який я кажу, не вміщається в рамки класної кімнати або 45-хвилинного уроку. Писання, пророки, батьки, сонячні й дощові дні, духовні спонування і щоденний розклад життя самі по собі надають нам можливості більше дізнаватися про Бога і Його план, бо дійсно “усе несе свідчення про” Нього (Мойсей 6:63). Поступово ми всі починаємо бачити, що Він хоче навчати нас не лише в церкві, але скрізь і завжди—в

Домівка—це і класна кімната і лабораторія, де навчання і життя за євангелією настільки тісно переплетені, що майже нероздільні.

неформальних ситуаціях з нашими дітьми та друзями, сусідами або співробітниками, чоловіками чи жінками, яких ми зустрічаємо в автобусі, чи продавцем на базарі—скрізь і завжди, коли ми готові до навчання.

Однак усі ті істини, яких Бог намагається навчати нас кожного дня—це маленькі зернятка, посіяні на кам’янистому ґрунті або поміж терену, який заглушить їх чи вони всохнуть, якщо ми не дослухаємося до поради Алми живити їх, досліджуючи Слово, або якщо, за словами Якова, ми будемо виконавцями слова, а не лише його слухачами (див. Марк 4:1–20; Якова 1:22; Алма 32:27–43). Коли ми дізнаємося про істину й приймаємо рішення діяти відповідно до неї, наше свідчення зростає (див. Іван 7:17). Після того, якщо ми робимо істину частиною свого ества, оскільки намагаємося постійно жити за нею навіть перед лицем випробувань, вона змінює нас і ми стаємо більше подібними до Батька істини⁴.

Євангельське навчання зосереджується в домівці

Саме тому ми кажемо, що євангельське викладання, навчання і життя “зосереджені на домівці та підтримуються Церквою”⁵. По-перше, домівка—це місце, де ми проводимо напевне більше часу, ніж у церкві (не беремо до уваги перевантажених єпископів). Наші фізичні тіла не довго протрималися б, якби ми їх жилили лише раз на тиждень—навіть дуже хорошою їжею. Подібним же чином, якщо однодинний урок в Церкві, навіть якщо це чудовий урок, є основним місцем, де ви “бенкету[єте] словом Христа” (2 Нефій 31:20), тоді вам загрожує духовне недоїдання.

По-друге, домівка—це і класна кімната і лабораторія, де навчання євангелії й життя за нею настільки тісно переплетені, що майже нероздільні. Ці живі лабораторні дослідження просто неможливо проводити лише в класній кімнаті.

Можливо найважливіше—це те, що домівка є—або може бути—відлунням небес,

нагадуванням про вічну мету, заради досягнення якої ми прийшли сюди. Як сказав президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві: “Хоча земні сім’ї далекі від досконалості, вони дають Божим дітям найкращу можливість прийти у цей світ і бути тим місцем, де можливо відчувати таку любов тут, на землі, що найбільше подібна до тієї, яку ми відчували на небесах,—батьківську любов. Сім’ї також є найкращим місцем збереження і передачі моральних цінностей та істинних принципів, що, найвірогідніше, приведуть нас назад у присутність Бога”⁶.

Чи налякав я вас, батьки? Сподіваюся, що ні. Цей наголос на викладанні, навчанні та домівці не має на меті ще більше навантажити окремих людей та сім’ї. Якраз навпаки. В дійсності, ми сподіваємося, що після того, як ви усвідомите, в чому полягає ваше завдання вдома й будете докладати зусилля для його виконання, ми, певною мірою, зможемо полегшити ваші тягарі, які ви зараз несете. Або, що навіть краще, ми зможемо зміцнити вас, щоб ви “могли зносити [їх] з легкістю” (Мосія 24:15).

Євангельське навчання у церкві

Цей більш широкий погляд на те, як вивчати євангелію поза класною кімнатою, не означає, що навчання в класі стало менш важливим. Звичайно ж, ми сподіваємося, що в церкві й надалі будуть проводитися змістовні уроки. Насправді, підтримуюча роль уроків у Церкві надзвичайно важлива для навчання, яке здійснюється вдома. Але щоб допомагати змінювати життя, навчання у Церкві не може проводитися незалежно від того, що відбувається в житті людей. Воно повинно співвідноситися і ґрунтуватися на досвіді як вчителів, так і учнів.

Тоді стає зрозумілим, що зосередженість на посібнику, чи на дошці, чи на тому, як розставлені стільці, або навіть на чудових питаннях для обговорення, можливо, не є тим, на чому треба зосереджуватися. Кожна окрема дитина Бога і її вічний розвиток повинні бути об’єктом наших зусиль і почуттів. Ми

ЯК НАВЧАТИ ЄВАНГЕЛІЇ ВДОМА ТА ЖИТИ ЗА НЕЮ

Дослідження, проведені ученими, які є членами і не членами Церкви, показують, що зосереджені в домівці праведні традиції мають потужний тривалий вплив на дітей. Коли діти виростають, вони часто продовжують у своєму житті ті ж релігійні вірування й традиції, які існували в домі їхнього дитинства.

Батьки, які засновують сім’ї на принципах праведності, зазначених в документі “Сім’я: Проголошення світові”, дають своїм дітям переваги, що з часом накопичуються, приносячи їм духовні та мирські благословення.

Крім того, церковні дослідження, що проводилися в Сполучених Штатах, показали, що діти й молодь у сім’ях СОД, де є щоденна сімейна молитва, сімейне вивчення Писань хоча б кілька разів на тиждень і проводяться щотижневі домашні сімейні вечори, на 20 відсотків частіше, ніж інші, відвідують Церкву щотижня, отримують ендаумент або укладають храмовий шлюб, коли виростають.

Звичайно ж, у дітей є їхня свобода вибору, тому вірне дотримання вдома батьками таких релігійних практик, як регулярна сімейна молитва і вивчення Писань, не завжди означає те, що й діти приймуть цінності батьків. Імовірність передачі іншим поколінням релігійних вірувань та поведінки зростає, коли батьки показують хороший приклад, мають близькі, сповнені любові стосунки зі своїми дітьми й відкрито обговорюють релігійні теми. Така сім’я схильна мати настільки потужний вплив на сповідання релігії певною людиною, що значна меншість “блудних синів” згодом повертається до кошари ще у земному житті.

У той час як застосування цього дослідження обіцяє позитивний результат там, де в домі активно проводиться навчання євангелії, в ньому також зазначається, що підтримка Церкви є особливо важливою для новонавернутих або інших членів Церкви, які живуть у домівці, де євангельські принципи менш активно сповідують у житті. Цим членам Церкви принесе користь приклад інших та допомога з їхнього боку, наприклад: проведення домашнього сімейного вечора разом з іншою сім’єю, навчання того, як постійно проводити сімейну молитву, спостереження за позитивним проведенням релігійних обговорень вдома та участь у служінні разом з більш досвідченими членами Церкви.

намагаємося торкнутися життя людей, і ми доторкаємося до стільців, чи до крейди, чи до аудіо-візуального обладнання лише тоді, коли це допомагає торкнутися життя людей. Перефразовуючи Спасителя, яка користь від учителя чи уроку, якщо при викладанні найвеличніших доктрин у світі жодна з них не проявляється в житті та в любові, в думках і почуттях окремого члена Церкви, особи, яку Бог так сильно хоче спасти й піднести?

ВИ НЕ СТАЄТЕ СИЛЬНІШИМИ, СПОСТЕРІГАЮЧИ ЗА ТРЕНУВАННЯМИ ІНШИХ ЛЮДЕЙ

Старійшина Ніл. Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, порівнював євангельське навчання з походом до фітнес-центру. За його словами, студенти “стають сильнішими не тоді, коли дивляться, як хтось виконує вправи. Вони навчаються, а потім залучаються самі. Коли духовна міць зростає, вони здобувають упевненість і все більше застосовують накопичені знання” (“A Classroom of Faith, Hope, and Charity” [evening with a General Authority, broadcast for Church Educational System religious educators, Feb. 28, 2014], broadcasts.lds.org).

Справжня міра успіху полягає не в тому, як добре пройшов урок, як добре ми скористалися часом, скільки похвали вислухав учитель після уроку або навіть скільки членів класу брали участь в уроці. Успіх залежить від того, що станеться в житті кожного учня. Чи знайшов брат Ерреро щось у Писаннях під час уроку на минулому тижні, що допомогло йому подолати ті труднощі, перед якими він постав? Або, іншими словами, чи те, що відбувалося в класі, збільшило його здатність знаходити необхідні йому відповіді упродовж тижня? Коли він ділився своїм досвідом на цьому тижні, чи знайшла сестра

Шмідт надію та віру, необхідні їй, щоб повірити в те, що Бог також і їй допоможе? (Див. “Ви не стаєте сильнішими, спостерігаючи за тренуваннями інших людей”).

Усе це може означати, що якщо ви вчитель, то в наших нових навчальних матеріалах побачите щось відмінне від того, що звикли бачити в старих посібниках. Ви, можливо, знайдете менше конкретних

настанов стосовно того, що робити і як робити.

Так було зроблено з метою, щоб спонукати вас молитися, спостерігати і посилатися на власний досвід та власне натхнення, а також досвід і натхнення тих людей, яких ви навчаєте. (Див. “Ви соліст чи диригент хору?”)

Тож припустімо, що курс, який ми вивчаємо, це Новий Завіт, а я—вчитель Недільної школи і зовсім не обов’язково, щоб я прийшов у клас з повною підбіркою фактів, що стосуються подій, які розгорталися в Матвії 5, надихаючих цитат слів мудрих людей стосовно Проповіді на Горі

та цікавих вправ стосовно того, як бути миротворцем—і все це організовано, синхронізовано, щоб завершитися рівно за п’ять хвилин до того, як спливе час. Натомість я вивчаю принципи з Матвії 5 і живу за ними, саме так, як і очікую цього від учнів. Єдина різниця в тому, що я можу робити це, більше думаючи й молячись про кожного учня в своєму класі і як ці принципи можуть бути для них важливими. Тоді в класі, під впливом Духа, я заохочую їх зміцнювати й підтримувати одне

ВИ СОЛІСТ ЧИ ДИРИГЕНТ ХОРУ?

Часто вчителям здається, що вони солісти, ніби все залежить від них. Натомість краще нехай вони подивляться на себе, як на диригентів хору. Роль учителя—унікальна й необхідна—він спрямовує обговорення, надихає жити за євангелією і все скеровує до чистого вчення. Однак музику створює кожен з нас. Учителі допомагають нам знаходити голос євангелії, який звучить всередині кожного, запрошуючи й надихаючи здобути власний досвід у вивченні Писань. Потім, коли ми приходимо до класу, ми ділимося власними думками й відкриттями. Це доповнює хор.

одного в їхньому прагненні вивчати Матвій 5 та жити за вміщеними в цьому розділі принципами. Я допомагаю учням побачити зв'язок між їхнім життям і дорогоцінними вченнями в Писаннях. Понад усе я молюся про натхнення в ту мить, коли факт треба перетворити на віру, а запитання на дослідження.

Звичайно ж, в Початковому товаристві моя роль може бути трохи відмінною. Однак моя мета не в тому, щоб розважати малюків упродовж 45 хвилин або намагатися втихомирювати їх, щоб я міг сказати те, що хочу сказати, і мене в цей час ніхто не перебивав. Моя мета—перетворювати їх на самостійних дослідників, допомагати їм побачити, як їхнє життя збагачується євангельськими істинами й підтримувати їхніх батьків—їхніх найважливіших учителів євангелії.

*Успіх залежить
від того, що
станеться
в житті
кожного учня.*

Тепер, після того, як я приголомшив батьків, я мабуть, налякав учителів. Якщо так, то хочу вас підбадьорити цими двома думками: (1) Ви навчаєте людей, а не просто викладаєте уроки, і ви знаєте людей краще, ніж, можливо, будь-який урок з посібника. (2) Ваші особисті зусилля навчатися і жити за євангелією є найкращою підготовкою до викладання євангелії іншим людям. Пам'ятайте, що найкращий спосіб запросити Духа в наше життя—і в процес викладання—це самим вивчати євангелію і жити за нею. Дух—це найголовніший учитель у цій Церкві, і, на щастя, немає меж його впливу.

Він показав шлях і проклав дорогу

Наше найбільше бажання, щоб Господь підняв нас до нових висот духовного зростання завдяки новим способам вивчення євангелії

та життя за нею. З Його допомогою ми будемо ділитися євангелією з нашими друзями не тому, що ми відчуваємо обов'язок, але тому, що євангелія—це частина нашого повсякденного життя і ми не можемо відкрити свої уста без того, щоб не проголосити одну з євангельських істин! В ідеалі, наші друзі іншої віри побачать, наскільки яскравішим стало світло в нашому житті й будуть шукати місіонерів—навіть до того, як місіонери знайдуть їх,—щоб отримати для своїх сімей хоча б частку того, що вони побачили. Храміві шлюби, сімейно-історична робота, влада й обряди священства, моральна чистота, турбота про бідних—усі ці благословення прийдуть в життя глибоко навернених послідовників Христа, які вивчають євангелію та живуть за нею щодня, маючи повну, належну, постійну підтримку завдяки урокам

Я свідчу, що коли ми дізнаємося про Його волю, коли ми накопичуємо світло та істину і щодня втілюємо їх у своє життя, те світло зростатиме в нас.

Недільної школи. Це те, куди нас веде Господь, і це дійсно захоплююча подорож!

Ми використовуємо вислів “Навчати у спосіб Спасителя”, однак я сподіваюся, що він ніколи не перетвориться на банальну фразу або кліше. Дійсно, усе що ми маємо на увазі, вживаючи її, це те, що нам треба бути подібними до Христа, коли йдеться про викладання і навчання, намагатися ділитися євангелією так, як Він це робив. Це нагода приєднатися до інших послідовників, ходити широкими дорогами та відлюдними шляхами разом з Ісусом, шукаючи того, хто міг загубитися. Це можливість разом з багатьма людьми зійти на Гору, де проповідувалися Заповіді блаженства, і посидіти з ними на березі Галілейського моря. Це—можливість для всіх нас доторкнутися до краю Учителевого одягу і зцілитися.

Я завжди любив ці поетичні слова, написані Елайзою Р. Сноу в одному з найбільш зворушливих гімнів нашої Церкви:

*Ісус відкрив спасіння шлях,
Закон і вчення дав,
І нас веде на небеса
У сьайво вічних слав⁷.*

Брати і сестри, я маю честь іти з вами до славетного майбутнього, яке приготував для нас Небесний Батько. Я знаю ваші серця. Я знаю, що ви любите Господа і хочете виконувати Його волю. Я свідчу, що коли ми дізнаємося про Його волю, коли ми накопичуємо світло та істину і щодня втілюємо їх у своє життя, те світло “яскравішатиме і яскравішатиме аж до дня *досконалости*” (див. УЗ 50:24; курсив додано), коли ми зможемо бути з Ним, бо ми будемо, як Він. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 138.
2. *Учення: Джозеф Сміт*, сс. 222, 270.
3. Рассел М. Нельсон, “Ісус Христос—головний Цілитель”, *Ліягона*, лист. 2005, с. 86.
4. Див. Даллін Х. Оукс, “Заклик перемінитися”, *Ліягона*, січ. 2001, сс. 40–43; див. також Девід А. Беднар, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 106–109.
5. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 1.4.
6. Генрі Б. Айрінг, “Збирання Божої сім’ї”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 20.
7. “Безмежна мудрість і любов”, *Гімни*, №. 106.

НОВЕ БАЧЕННЯ ПРИЙДЕ

“Під час молитви і обмірковування доктринальних принципів Святий Дух говоритиме з вашим розумом і серцем. Події, зображені в Писаннях, дадуть поштовх новому розумінню, і принципи, що співвідносяться з вашою ситуацією, проллються у ваше серце.

Ви культивуєте цей досвід отримання одкровень, живучи згідно з наданим вам світлом і досліджуючи Писання з чистими намірами,—з дійсним бажанням “прийти до Господа”. Коли ви чинитиме так, “зміцніє [ваша] впевненість у присутності Бога” і Святий Дух буде вашим постійним супутником”.

Президент Рассел М. Нельсон, “Життя скероване Писаннями”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 21.

ЯК МЕНІ СЛІД КОРИСТУВАТИСЯ НОВИМИ МАТЕРІАЛАМИ ЗА МНОЮ ЙДІТЬ?

Нові матеріали *За Мною йдуть* для окремих людей та сімей, Недільної школи й Початкового товариства мають на меті допомагати нам здобути суттєвий досвід у вивченні Писань вдома та в Церкві. То як же поєднуються ці нові матеріали *За Мною йдуть*?

- У 2019 році вам запропоновано вивчати Новий Завіт. У посібнику *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей* будуть міститися ідеї, щоб підтримувати ваше особисте й сімейне вивчення вдома. Використовуйте цей матеріал як завгодно, аби це було корисно для вас.
- Кожного тижня дорослі, молодь та діти по всій Церкві будуть вивчати й обговорювати однакові розділи з Нового Завіту.
- Якщо ви вчитель Недільної школи, використовуйте *За Мною йдуть—для окремих осіб та сімей*, щоб посилити ваше особисте й сімейне вивчення. Ви також отримаєте посібник для вчителя, що допоможе вам створити таку атмосферу в класі, яка допоможе учням у вивченні уривків з Писань, які вони будуть засвоювати вдома.

Більш докладну інформацію щодо нових матеріалів *За Мною йдуть* шукайте на сайті comefollowme.lds.org.

Рішення і дива: А тепер я бачу

Ірина В. Крацер

Ця серія висвітлює життя відданих жінок та містить їхні послання. Їх узято з книги *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (3 трибуни: 185 років виступів жінок-святих останніх днів) (2017). Ця книга доступна англійською, іспанською та португальською мовами.

Був час у моєму житті, коли мене торкнулися любов і Світло Христа. Після того моє життя змінилося назавжди.

Я знаю, що означає жити без євангелії. Я так жила 30 років. Я народилася в Росії від порядних батьків. ... Коли я стала дорослою, то вийшла заміж і народила чудову маленьку дівчинку. Невдовзі я успішно закінчила університет і отримала роботу, яку справді любила. Однак ... мене важко було назвати щасливою.

... Мій шлюб ... поступово розпадався. ... Я ледь була спроможна забезпечити найпростішими продуктами свою доньку й себе. Я грішила. Я робила один неправильний вибір за одним. Голод, депресія і неправильні рішення зробили моє життя жалюгідним. Я [звинувачувала] лиху долю, не усвідомлюючи, що багато в чому страждала через природні наслідки своїх гріхів. Але як я могла про це знати? Гріха не існує відповідно до того, чого мене навчали. ...

Релігію в [Радянському Союзі] було заборонено після комуністичної революції 1917 року. З дитячого садочка мене навчали, що немає ніякого Бога і що лише комуністична партія і дедушка Ленін могли зробити росіян щасливими. Релігійних людей суворо переслідували в нашому суспільстві. Віруючі втрачали роботу, їм не дозволяли ходити до школи, їх називали “божевільними.” Кожен мав вивчати атеїзм в університеті, де доводилося, що Бог не існує. ... Я просто не думала про Бога. Однак я відчувала біль у серці через свої неправильні рішення. Пізніше я дізнаюся, що той біль був Світлом Христа, яке давало мені можливість відрізнити правильне від неправильного.

... Життя мені здавалося темним тунелем, у кінці якого є лише могила. Я відчувала, що повільно помираю. ... Я не вміла молитися, тож я мріяла. ... Я мріяла, що одного дня я втечу від усього, що робить моє життя нещасним, і знову почну нове

ПРО СЕСТРУ КРАЦЕР

Ірина Валентинівна Крацер жила в Барнаулі, Сибір, де вона навчалася в медичному університеті, щоб стати кардіологом. Медицина не була прибутковою роботою; в лікарні місяцями не виплачували зарплату. У 1996 році, після розлучення з чоловіком, який грубо з нею поводився, Ірина почувалася виснаженою і сповненою безнадії. Їй доводилося працювати додаткові нічні зміни, щоб утримувати свою матір та дочку на низьку зарплату.

Ірина виховувалася серед атеїстів і не вірила в Бога. Однак одного вечора вона звернулася з проханням: “Гаразд, Боже, якщо Ти є, дай мені про це знати, бо Тобі, як здається, до мене байдуже. Хто я для Тебе: якась комаха, яка намагається вижити?”

Через кілька тижнів, у серпні 1996 року Ірина зустріла чоловіка, який познайомив її з Церквою і допоміг поїхати до Сполучених Штатів, щоб вивчати англійську. Через вісім місяців після прибуття до Юти, США, у квітні 1998 року, Ірина вийшла заміж за Тея Крацера.

Сестра Крацер була вчителем у Товаристві допомоги в Оремі, шт. Юта, коли її запросили виступити на Жіночій конференції в Університеті Бригама Янга. Розділові знаки та вживання великої літери узгоджено із сучасним правописом.

життя спочатку—щасливе і яскраве. Я так хотіла, щоб моя донька мала краще життя, ніж я. ...

[Потім] у моє життя увійшла Книга Мормона. Я читала по розділу кожного ранку перед роботою. Читаючи цю книгу, я зрозуміла, що Бог живий, що Ісус—це Його Син, [Який] прийшов на цю землю, щоб допомогти грішникам, таким, як я. Чим більше я читала Книгу Мормона, тим ясніше я бачила прірву між Христовим вченням і тим, як я жила. Я зрозуміла, чому моє життя таке нещасне.

... Я була готова до разуючої зміни. Я завжди пам'ятатиму ту ніч, ... упродовж якої я невпинно плакала через

усвідомлення того, що моє життя не було хорошим, що мої неправильні рішення принесли біль людям, яких я любила найбільше. То був найбільш ніжний час у моєму житті. Я ридала і молилася всю ніч. ... Під кінець я була настільки виснажена, що вже не було сліз. Коли почало світати, я відчула спокій і полегшення. Я почула слова: "Ось Моя рука. Я тебе поведу і спрямую. Але ти маєш Мені обіцяти, що змінишся". І я це зробила, я пообіцяла. Я хотіла цього спрямування і допомоги понад усе. ...

Тієї болісної і радісної ночі в Росії я не знала, якими величними є обіцяння Христа. Тоді я не знала, що

скоро поїду до Америки, де я більше дізнаюся про євангелію і невдовзі охрищуся. ... Я не знала, що моя донька приїде до Америки і щасливо об'єднається з нами.

... Він зробив для мене так багато чудес, що в мене не було навіть найменшого шансу сумніватися в Його божественній руді у моєму житті. ...

Ходіть з Христом! Тримайтеся за Його руку! Бенкетуйте Його словом. Всотуйте Його світло кожною своєю порою, всією своєю душею. У часи труднощів ви не будете полишені в темному тунелі, але з вами буде світло Його любові і ще яскравіше світло попереду. ■

“Я Той, що є”

Символи Ісуса Христа в Старому Завіті

Саме у цьому стародавньому літописі треба шукати Ісуса Христа, а інакше Його можна і не знайти.

Стівен П. Шенк

Церковний відділ священства і сім'ї

Коли Мойсей заховав своє обличчя, милостиві слова Господа, які долинули до нього з палаючої купини, мають відлунувати у вічності: “Я справді бачив біду Свого народу ..., бо пізнав Я болі його.

І Я зійшов, щоб визволити його. ...

І сказав Мойсей до Бога: Ото я прийду до Ізраїлевих синів та й скажу їм: Бог ваших батьків послав мене до вас, то вони запитають мене: Яке ім'я Його? Що я скажу їм?

І сказав Бог Мойсеєві: Я Той, що є. І сказав: Отак скажеш Ізраїлевим синам: Суцний послав мене до вас” (Вихід 3:7–8, 13–14).

Відомий древнім ізраїльтянам як Господь Єгова, доземний Ісус Христос назвав себе джерелом, до якого Його народ має звертатися за викупленням. Через тисячі років воскреслий Ісус Христос підтвердив Своє обіцання визволити сучасний Ізраїль такими словами: “Отже, будьте в доброму гуморі і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас; і ви будете свідчити про Мене, Самого Ісуса Христа, що Я є Син живого Бога, що Я був, що Я є, і що Я маю прийти” (УЗ 68:6; курсив додано).

Писання—слова життя,—призначені для того, щоб вказувати Божим дітям у кожному поколінні на Ісуса, як на визволителя від гріха і смерті та всіх наших земних проблем. Старий Завіт не є винятком. Як і кожна книга Писань, він має на меті

звернути наше серце й розум до нашого Визволителя—Господа Ісуса Христа. Але саме у цьому стародавньому літописі Його треба шукати, а інакше Його можна і не знайти.

Коли ми звертаємо особливу увагу на Христа в будь-якій книзі Писань, це допомагає постійно нагадувати собі, що ми шукаємо. Ісус Христос є джерелом життя! Для всіх невідворотних проблем, пов'язаних з духовною та фізичною смертю, які стали наслідком Падіння, Христос є вічним рішенням для Ізраїля. Легій проголосив: “Він віддає Себе в жертву за гріх, ... щоб задовольнити закон” (2 Нефій 2:7; курсив додано). Це і є та відповідь—Викупитель Ізраїля, Великий “Той, що є”,—яку ми шукаємо, коли досліджуємо Писання. Однак у поетичній, і часто архаїчній, мові Старого Завіту вічні проблеми та Ісус Христос, як їхнє вирішення, не завжди відразу помітні. Навіть з огляду на це, не треба глибоко копати, щоб розпізнати образ Ісуса Христа, який ніби чекає, щоб Його помітили в стародавніх оповідях.

Якщо ви будете пам'ятати про ім'я Господа, яке Він назвав Мойсеєві на горі Сінай—“Я Той, що є”—подумайте про багато ознак, в яких Ісус Христос є для тих, хто покладає на Нього свою довіру. Наступні приклади є символічним ученням зі Старого Завіту, призначеним для того, щоб привернути наше серце й розум до Господа Ісуса Христа в пошуках визволення.

ШУКАТИ ІСУСА ХРИСТА В СТАРОМУ ЗАВІТІ

Пророки, у тому числі й ті, що зі Старого Завіту, можуть вважатися “символами і натяками Месії”, як писав Брюс Р. Мак-Конкі (1915–1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. “Правильно й доречно шукати подібність з Христом повсюди та користуватися цим часто, відводячи Йому і Його законом головне місце у своїх думках” (*The Promised Messiah* [1985], 453).

Старий Завіт не був призначений лише для того, щоб зберегти історичний опис про Божий завітний народ. Самі історії разом з посланням та мораллю, які лежать на поверхні, мають другорядне значення для учнів Христа. Незмінно основною темою, на яку писали пророки, а отже і найважливішим предметом для нашого вивчення, є Ісус Христос!

Ось кілька принципів, про які слід пам'ятати, коли ми досліджуємо істини про Ісуса Христа у Старому Завіті:

1. Все, що Бог нам дав, є прообразом Ісуса Христа (див. 2 Нефій 11:4; Мойсей 6:63).
2. Усі пророки є натяком або символом Ісуса Христа (див. Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah* [1978], 451).
3. Покаяння відкриває двері знанню про Ісуса Христа завдяки символам (див. Алма 26:21–22).

Я Є ... АГНЦЕМ, УБИТИМ ЗАРАДИ ВАС

Принесення в жертву тварин і одяг зі шкур

Перш ніж Адама і Єву було вигнано з Еденського саду, Господь одягнув їх у шкури тварин, щоб вони могли прикритися. У Старому Завіті слово *спокута* у своїх різних формах зустрічається 81 раз. У 73 з тих випадків вживається оригінальне гебрейське слово *kapbar*, що буквально означає “покривати”.

Після вигнання з саду Адаму та Єві було наказано приносити в жертву первістків з їхніх отар як жертву для Господа. Пізніше ангел навчав їх, що це є “подобою жертви Єдинонародженого від Батька” (Мойсей 5:7).

Жертвоприношення тварин продовжувалося за законом Мойсея, і в той же час існувало ритуальне накривання тих, хто брав участь у обрядах священства.

Коли ми укладаємо завіт з Господом і отримуємо Його святі обряди, Його Спокута накриває нас, аби ми більше не були беззахисними перед наслідками Падіння Адама. Ісус Христос є дійсно Агнцем Божим, Якого було принесено за нас у жертву, аби нам більше не треба було відчувати на собі наслідки гріха і смерті.

Буття 3:21; 37:3; Вихід 40:14–15; Єзекіль 16:1–12;

Матвій 22:11–12; Галатам 3:26–29; 1 Нефій 11:21, 32–33;

Алма 34:14–16; Мойсей 5:5–8; 7:47

Я Є ... ХЛІБОМ ЖИТТЯ

Манна

Поки Мойсей та діти Ізраїля ішли пустинню з Єгипту до обіцяної землі, вони покладалися на милості Господа у здобуванні щоденного хліба. Господь послав їм солодкий “хліб з небес”, який люди називали “манна” (в перекладі означає “Що це?”). Ті, хто збирав манну щоденно і залишався вірним Господу та Його пророкам, залишалися живими упродовж подорожі пустинню.

Ісус Христос є Хлібом життя; Він зійшов з небес на землю, щоб принести нам життя на кожен день нашої земної подорожі. Коли ми збираємо Його слова кожного дня, то відчуємо, які, завдяки Йому, вони солодкі та дієві упродовж нашої земної подорожі.

Вихід 16:4, 12–21, 31; Повторення закону 8:2–3;

Іван 6:26–35, 48–58, 66–68; 3 Нефій 20:8

Я Є ... ДЖЕРЕЛОМ ЖИВОЇ ВОДИ

Вода зі скелі в Хориві

Коли діти Ізраїля відчували спрагу через відсутність води в пустині, Мойсей звернувся до Господа. Мойсею було наказано вдарити по скелі в Хориві (гора Сінай) палицею, яку дав йому Господь. Коли він так зробив, зі скелі полилася вода, рятуючи життя мільйонів подорожуючих ізраїльтян.

Ісус Христос—це Скеля Ізраїля; коли Його вбивали на Череповищі, з Його тіла текла кров. Кров Христа дає нам життя! Ми можемо мати життя, яке приносить спокутна кров Христа, якщо йдемо за пророками, яким було дано ключі нести від Нього воду життя.

Вихід 17:1-6; Числа 20:8, 11; Іван 4:10-15; 1 Коринтянам 10:1-4; Уз 28:2

Я Є ... ВАШИМ ЦІЛИТЕЛЕМ

Змій, піднятий на палиці

Через труднощі подорожі діти Ізраїля скаржилися, ремствували на пророка і на Господа. Внаслідок цього Господь наслав на них вогненних зміїв, які їх покусали, й багато людей померло. Мойсей молився Господу, щоб зміїв було забрано, натомість Господь вказав спосіб, як люди можуть unikнути смерті, якщо їх було покусано. Все, що вимагалося для їхнього зцілення—це подивитися на мідяного змія, якого було закріплено на палиці.

Ісуса Христа було прибито цвяхами до палиці—до хреста,—аби ми могли дивитися на Нього у наших стражданнях і вони не здолали нас. Ісус Христос не завжди забирає наші випробування, але як наш Цілитель, Він може видалити з них отруту завдяки благословенням Його Спокути.

Числа 21:4-9; Іван 3:14-16; 1 Петра 2:24; Алма 33:18-22; Геламан 8:14-15; 3 Нефій 27:13-15

Єдина червона лампочка

Лорі Ріс

*Проста прикраса для Різдвяної ялинки
нагадала мені про те, чим насправді є Різдво.*

Різдво не було Різдвом. Хоча я намагалася бути веселою, включити фонову Різдвяну музику, на серці було важко, коли я діставала з комори різні коробки. Банка для печива у формі сніговиків нагадала мені, що мені печиво ні з ким пекти. Фігурка Санти ніби промовляла, що немає жодної причини розвішувати шкарпетки, а м'ятого кольору смугастий папір нагадав, що того ранку не буде збуджених дитячих гучних голосів.

Цього року наша наймолодша дитина поїхала до коледжу, і в нашому домі було самотньо й тихо. Я вибирала лише ті прикраси, на яких не було зображено Санту, а решту поклала назад у коробки.

Оскільки чоловіка не було в місті, я сама прикрашала ялинку. Моя невістка надіслала електронною поштою фото, на якому мої онуки розвішують прикраси на своїй ялинці, і моє серце засумувало за минулими днями. Я не розуміла, як час спливає так швидко. Як же могли діти так швидко вирости? Заглибившись у свої думки, я подивилася на лампочку, яка була в моїй руці. То була єдина червона лампочка.

Я подивилася на колір. Він був насичено червоним. Малиновим. Я поглянула на простоту декору, що залишився: сценки Різдва, ясла, зроблені з паличок, і прикраса, на якій золотими літерами було написано РІЗДВО. Мені на очі навернулися сльози. Лампа була червона; червона, як викупительна кров Спасителя.

Я подумала про те, як завжди пов'язувала прикрашання будинку, печиво та дитячий шум вранці на Різдво з тим, що приносило мені

радість в Різдвяну пору. Потім я подумала про своїх дітей і їхні вічні сім'ї. Я подумала про всю ту радість, яку мала у своїй сім'ї, та про радість, яку вони мали у своїх сім'ях. Я розмірковувала про те, яким чином немовля, що лежало в яслах, зробило все це можливим. Хвиля тепла наповнила моє серце, коли я розмірковувала про дар Спасителя—не лише для мене, але і для всіх людей.

“Та Ангол промовив до них: Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться *людям усім*” (Лука 2:10; курсив додано).

Продовжуючи прикрашати ялинку, я розмірковувала про скромне народження та життя Ісуса Христа. Він прийшов, щоб залагодити поламане, підняти пригноблених, втішити самотніх, принести мир в недосконале і дарувати співчуття стражденим. Він народився й помер, щоб ми знову могли жити з Ним у царстві нашого Батька. Він прийшов, щоб людина могла пізнати справжнє щастя. Моє серце пом'якшилося і сповнилося радістю в Різдво, бо Христос—це Різдво. ■

Автор живе в штаті Орегон, США.

Служіння сприяє зростанню

По Ньєн (Феліпе) Чоу і Петра Чоу

Ми відчули спонукання, що нові члени нашої філії мають швидко отримати покликання, аби служіння допомагало їм зростати.

Сьома філія Каосіунг біля Тайбейського Тайванського храму в грудні 2001 року.

У 2000 році нас покликали служити президентом філії та президентом Початкового товариства у найменшому з підрозділів Тайванського колу Каосіунг. На причасні збори до нас приходило приблизно 20 чоловік, включаючи нашу молоду сім'ю, чотирьох активних старійшин та місіонерів. Пізніше ми послали двох старійшин на місію, вірячи, що Господь поповнить нашу філію.

Проводячи роботу в своїй філії, ми пам'ятали пораду Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008), що кожному наведеному потрібно мати “друга, відповідальність і живлення добрим словом Бога”¹. Ми відчули спонукання, що нові члени нашої філії мають швидко отримати покликання, аби служіння допомагало їм зростати. Місіонери знайомили нас з кожним зацікавленим Церквою, і через два тижні після хрищення кожного з них вони отримували покликання. У них з'явилися друзі, коли вони служили іншим членам приходу.

Через місяць кожен новоохрищений брат отримував Ааронове

священство і кожен благословляв та розносив причастя. Ми також готували їх до отримання Мелхиседеківського священства на наступній конференції колу.

Нових старійшин навчали, як виконувати обряди, і потім ці старійшини навчали нових старійшин. Ми вірили в те, що навчатися треба на справах, а поглиблювати вивчене, навчаючи інших. Члени філії відповідально ставилися до того, щоб показувати приклад, наставляти, навчати і підтримувати одне одного.

Ми залучали вчителів з домашнього та візитного вчителювання, проводили домашні сімейні вечори, заходи приходу й пікніки, щоб потоваришувати з новонаверненими. Їх жилили словом Бога в неділю та в будні шляхом релігійного навчання. Кількість студентів інституту зросла з 2 до 25. Щоб і далі зміцнювати нашу маленьку філію, ми відвідували Тайбейський Тайванський храм кожного місяця і служили там, долаючи 10-годинний шлях туди й назад. Зазвичай нашому колу було важко наповнити другий автобус для

храмової подорожі. У міру зростання нашої філії та підготовки сімей до храмових благословень ми поставили за мету заповнювати один автобус лише членами своєї філії. Того першого року, коли весь кіл заповнював один автобус для храмової подорожі, наша маленька філія заповнювала другий. Невдовзі після цього кіл попросив кожен приход заповнювати один автобус для храмової подорожі принаймні раз на рік.

На другий рік утримання наших навернених зросло з 30 до 90 відсотків, і на нашій причасній зборі приходило майже 100 чоловік, серед яких було 25 активних старійшин. Наша філія стала приходом, і наша стара будівля була перебудована в нову каплицю.

Найменша філія стала найсильнішим приходом у колі, бо кожен навернений мав ці благословення: друга, покликання та живлення добрим словом Бога. ■

Автори живуть у штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Gordon B. Hinckley, “Converts and Young Men”, *Ensign*, May 1997, 47.

Солодке Різдво

Скільки себе пам'ятаю, у моїй сім'ї Різдво було незабутньою подією. Коли я вирушав до Південної Бразильської місії Порто-Алегре, то не знав, як важко мені буде вперше святкувати Різдво далеко від сім'ї.

Під час свого першого Різдва на місії я дуже хотів бути разом із сім'єю, але ми з напарником були самі. Мене охопило відчуття суму й жалю до себе.

На Святвечір одна чудова сім'я запросила нас з напарником на вечерю. Ми гарно провели вечір, однак радість цієї сім'ї лише нагадала мені, що я був далеко від своєї. Того вечора ми пішли додому, і я намагався заснути й забути, що наступного дня буде Різдво. Уперше в своєму житті я був радий, коли Різдво минуло.

Через рік я розмірковував про попереднє Різдво і думав про те, що можу робити, аби мати краще Різдво на місії. Я зрозумів, що моє почуття суму рік тому пояснювалося тим, що я думав про себе, а не про Спасителя. Я також зрозумів, що Різдво—це час згадувати Спасителеве народження і що мені слід радіти, бо я служу Йому як Його представник.

Поговоривши з напарником, ми вирішили купити льодяники на паличках і дарувати їх членам Церкви, зацікавленим, дітям та будь-кому, кого зустрінемо в Різдвяний день. Ми також повторювали

Різдвяні гімни, які хотіли заспівати. Радість переповнювала моє серце в день Різдва, коли ми зустрічали людей, співали гімни і роздавали цукерки.

Того вечора по дорозі додому ми зустріли літнього чоловіка, який сидів на краю тротуару. Ми запитали, чи отримав він Різдвяний подарунок того дня. Його відповідь була ствердною: він поговорив по телефону зі своїми дітьми, які жили далеко.

“Ми маємо для вас ще один подарунок”,—сказали ми. Ми дали йому льодяника.

“Це підсолодить не лише мій язик,—сказав він,—але і мій настрій”.

Я мав найгірше Різдво на місії, бо зосередився лише на собі. Я також мав найкраще Різдво, коли натомість зосередився на Спасителі. Я знаю, що коли ми зосереджуємося на Ньому, Він підніме наш настрій на Різдво й кожного дня упродовж року. ■

**Вільсон Коррейя дос Сантос,
Пернамбуко, Бразилія**

Щоб краще відсвяткувати Різдво на місії, ми з напарником вирішили купити льодяники на паличках і дарувати їх кожному, кого зустрінемо в день Різдва.

Я відчула спонукання
познайомитися з тим
чоловіком. Я підійшла до нього,
протягнула руку й запитала,
як його звуть.

"Те Мені ви вчинили"

В нашій сім'ї є Різдвяна традиція: роздавати пакунки з продуктами, рукавицями, шапками та іншими необхідними речами тим, хто в нужді. У 2016 році на Святвечір було незвично холодно в тій місцевості в Каліфорнії, де ми живемо. Ми одягнули на себе багато одягу, однак все одно тремтіли від холоду!

Коли ми під'їжджали до парку біля нашого дому, де було багато безхатченків, то побачили одного чоловіка, який зіщулювся на зовсім незахищеній від холоду автобусній зупинці, укритись старою ковдрою. Мій чоловік Денніс зупинив машину і, взявши з собою нашого сина Джонатана, дав чоловікові подарунковий пакунок. Разом з нашою донькою Еббі ми залишилися в машині й спостерігали.

Той чоловік підняв свою голову, коли Денніс вручив йому пакунок. Величезна усмішка з'явилася на його обличчі. Вони потиснули один одному руку й почали розмовляти. То було незвично, тому що зазвичай розмов майже не буває.

Через кілька хвилин Денніс повернувся до машини й відкрив багажник.

"Чи все гаразд?"— запитала я.

"Так,—відповів він.— Я хочу дати йому свою куртку. Вона йому потрібніша".

У мене не було слів. То була дуже хороша куртка, яку Денніс одягав лише кілька разів! Денніс повернувся до чоловіка і допоміг йому одягнути теплу куртку. Обличчя того чоловіка сяяло. Денніс продовжував розмовляти з ним.

Я відчула спонукання познайомитися з тим чоловіком. Я відкрила двері машини, і Еббі пішла за мною. Денніс усміхнувся, коли ми підійшли, і назвав йому наші імена. Я протягнула руку й запитала, як його звуть.

Він узяв мою руку, тепло усміхнувся і відповів: "Ісус".

Моя сім'я продовжувала з ним розмовляти, але я майже нічого не чула після цього. Я продовжувала думати про значення чудового імені того чоловіка: Ісус; його звали так само, як Спасителя. У ту мить я згадала Спасителеве вчення: "Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили" (Матвій 25:40). Той випадок назавжди змінив мене. ■

Шеннон Найт, шт. Каліфорнія, США

Я загорнула свою білу палицю і подарувала її в якості Різдвяного подарунка братові, який дав мені благословення священства.

Благословення пролилися на нас обох

Коли вантажівка збила мене з велосипеда, я залишилася напівсліпою. Минуло трохи більше 4 років, і під час Різдвяної пори в 2011 році я відчула спонукання попросити одного брата, якого знала з попереднього приходу, надати мені благословення священства. Я зустрічалася з цим братом лише час від часу, тож не розуміла, чому маю просити саме його. Я знала, що є багато інших гідних носіїв священства, до яких я можу звернутися.

У наступні тижні відчуття того, що я маю попросити про благословення, стало сильнішим. Я служила храмовим працівником у Франкфуртському Німецькому храмі, тож вирішила попросити одного з братів, які були там, дати мені благословення.

Після того як я прийняла таке рішення, брат, якого, згідно з духовним спонуканням, я хотіла про це попросити, увійшов до храму. Я відразу ж зрозуміла, що то не було співпадінням—Небесний Батько хотів,

щоб я попросила саме його. Я збрала всю свою сміливість і сказала, що хочу поговорити ним після сесії. Він погодився.

Пізніше я пояснила йому, що, не знаючи чому, я відчула, що маю отримати від нього благословення. Він сказав, що з радістю допоможе. Він запросив ще одного брата увійти до кімнати, а потім вони почали давати мені благословення. По закінченні я відчувала збентеження. Благословення було чудовим, але в ньому не було нічого особливого.

Тоді я відкрила свої очі.

І коли я їх відкрила, то могла майже зовсім чітко бачити всю кімнату. Я не могла цьому повірити! Я запитала у того брата, чи знає він, чому я мала попросити саме його дати мені благословення. Його відповідь сповнила мене смиренням.

“Я не думаю, що це благословення було лише для вас,—сказав він.— Воно було і для мене також. Завтра я буду

давати благословення своїй племінниці, бо вона буде христитися. Наша сім'я неактивна в Церкві, і вона перша з сім'ї, хто буде христитися вперше за 20 років. Багато членів нашої сім'ї приїде на хрищення, і я не був упевнений, чи моя віра достатньо сильна для того, щоб дати їй благословення. Тепер я знаю, що можу це зробити”.

У наступні дні мій зір настільки покращився, що я могла ходити без палиці. Я загорнула її й віддала у вигляді Різдвяного подарунка цьому братові разом з листом. “Я знаю, що це не палиця Мойсея,—писала я,— але сподіваюся, що вона буде нагадувати вам про силу священства, яку ви маєте”.

Небесний Батько любить нас і з радістю благословляє. Це благословення священства не лише відновило мій зір, але також дало скромному носієві священства впевненість у його служінні священства. ■

Анна Фінгерле, Гессен, Німеччина

Книга Мормона: особливий дар

На Святвечір у 2016 році, коли ми з чоловіком служили храмовими місіонерами в Манільському Філіппінському храмі, мені захотілося подарувати комусь Книгу Мормона. На внутрішній стороні палітурки я написала своє свідчення й вклала поштову листівку із зображенням Манільського храму, де містилася інформація, як можна більше дізнатися про Церкву. Потім я в молитві попросила Господа скерувати мене до тієї людини, яку Він підготував.

Я вийшла з квартири і перейшла через дорогу. Охоронець біля центру підготовки місіонерів, який знаходився поруч, розмовляв з двома чоловіками. Він вигукнув: “З Різдвом!” Я відчула спонукання підійти до них.

Після того як я назвала своє ім'я, я дізналася, що один з чоловіків був садівником у центрі підготовки місіонерів, а інший— фермером. Я дізналася, що обидва вони були членами Церкви.

Я запитала, чи знають вони кого-небудь, кому було б цікаво отримати Книгу Мормона у якості Різдвяного подарунка. У фермера був здивований вигляд. Він сказав, що має друга, який за кілька хвилин прийде, щоб подивитися на храмову ділянку. Він завжди

хотів подарувати своєму другові Книгу Мормона, але не зміг знайти примірник. Дуже схвилювана, я витягнула зі своєї сумки Книгу Мормона. Я розповіла чоловікам про свою молитву і дала їм книгу.

Дух торкнувся всіх нас, і фермер висловив надію, що, можливо, його друг прочитає Книгу Мормона і прийме євангелію. Повертаючись до своєї квартири, я подякувала Господу і помолилася, щоб друг фермера дотримався свого обіцяння прийти на храмову ділянку.

Приблизно хвилин за 15 мені подзвонив охоронець з ЦПМ. Прийшов друг фермера. Я відразу ж пішла, щоб зустрітися з ним. Він був капітаном торговельного судна, яке через два дні знову вирушало у море. Він подякував мені за Книгу Мормона і сказав, що візьме її з собою на судно. Перш ніж попрощатися, я поглянула прямо йому у вічі й сказала: “Ця книга істинна”. Коли я це сказала, Дух підтвердив мені її істинність.

Того Різдва я зробила особливий подарунок: Книгу Мормона і своє свідчення про її істинність. Я також отримала особливий дар: Господь відповів на мою молитву і благословив можливістю поділитися євангелією. ■

Клодетт Бібі Берт

Капітан подякував мені за Книгу Мормона і сказав, що візьме її з собою на судно.

ІЛЮСТРАЦІЯ ЕВІ ВАСКЕС

М. Джозеф Бро

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Якщо ви гідні, Небесний Батько не допустить, щоб ви припустилися великої помилки, надавши вам застереження.

Тихий спокійний **голос** під час прийняття **важливих рішень**

Будучи новим президентом місії восени 2011 року, мені дуже подобалося знаходитися серед наших місіонерів. Разом зі своєю дружиною Емілі я вирішив здійснити огляд всіх квартир і провідати кожну пару місіонерів у своїй місії.

Подорожуючи з міста Гватемала до одного з віддалених районів, який називався Солола, ми дізналися, що через демонстрацію дорогу попереду було заблоковано. Демонстрації у Гватемалі можуть тривати годинами, і, зазвичай, немає жодного способу їх обминути. Але коли ми розпитали про можливість обїзду, то дізналися про інший маршрут. Однак той маршрут нам повідомили з таким застереженням:

- Це не найкраща дорога.
- Зробіть усе можливе, щоб не залишатися на тій дорозі після настання темряви.
- Банди грабїжників часто нападають на тій дорозі.

Як і кожен заповзятий новий президент місії та його дружина

ми з Емілі вирішили поїхати. Ми вже проїхали певну відстань, коли дісталися до місця на ґрунтовій дорозі, де, як здавалося, перед нами починається крутий спуск. Емілі пожартувала, що нам треба взяти фотоапарат, щоб зробити фото, коли ми виїдемо на вершину.

Багато років тому, коли я був молодим місіонером у Гватемалі, я дізнався, що невелика гілка на дорозі означає "будьте обережні". Це навіть може означати "стоп". Я побачив невелику гілку, але забув, що вона може означати.

Через мить ми зависли на краю шестиметрового обриву, де міст було змито. Мені вдалося вийти зі свого боку, але Емілі не могла відкрити двері. Коли вона намагалася перелізти через сидіння і вийти через мої двері, машина почала хитатися. Очевидно, що то була дуже хвилююча мить.

У моїй голові промайнуло багато думок. Я вже бачив заголовки в газетах: “Новий президент місії проїжджав по дорозі, де не було моста, і його дружина отримала серйозні ушкодження” або “Пропали новий президент місії та його дружина після пограбування на дорозі, якою їм не слід було подорожувати”.

Не знаючи, що робити, я зупинився біля машини і палко помолвився Небесному Батькові: “Будь ласка, допоможи мені в цій ситуації, в яку я потрапив через легковажність”. Чи можете ви повірити, що раптом позаду нас з’явилася велика вантажівка, яка перевозила банани? Водій та пасажир побачили нас і вийшли, щоб посміятися та потішитися зі скрутної ситуації, в яку потрапили нерозумні грінго. Вони показали на гілку на дорозі. У прямому розумінні то була невелика гілочка.

Потім, як доповнення до нашого дивовижного благословення, вони вийняли зі своєї вантажівки єдиний ланцюг, який я бачив за три роки служіння у Гватемалі.

Перш ніж відіхати, вони зрубали дерево і поклали його поперек дороги. Думаю, що вони хотіли пересвідчитися, аби наступний американець, який там буде проїжджати, не припустився тієї ж помилки.

Дослухайтесь до спонувань і застережень

Я розповідаю вам цю історію, щоб наголосити на тому, що ми повинні дослухатися до застережень, спонувань і вказівок, які отримуємо завдяки голосу Господа—яким би сильним чи тихим він не був. Той голос надходить до нас у різні способи: через Писання, заповіді, нашіптування Святого Духа, слова сучасних пророків і пораду батьків, церковних провідників та хороших друзів. Чи ми слухаємо і зважаємо на ці спонування і застереження? Чому важливо це робити?

Ми читаємо в Приповістях:

“Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся.

Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки.

Не будь мудрий у власних очах, бійся Господа та ухилийся від злого!” (Приповісті 3:5–7).

Ми повинні довіряти Господу всім своїм серцем. Ми повинні розуміти, що нашого знання недостатньо, щоб розуміти, що для нас є кращим. Якщо ми дійсно Йому довіряємо, то яке ж чудове обіцяння Він нам дає: Він випростує наші стежки.

У нашій сім'ї ми часто звертаємося до такого висловлювання, яке стало важливою складовою нашої місії. Президент Рассел М. Нельсон раніше навчав цього принципу: Він сказав таке: “Послух приносить

успіх; неухильний послух приносить дива”¹.

В нашій сім'ї та на місії ми трохи видозмінили це висловлювання: “Послух приносить благословення, але неухильний послух приносить дива”.

Я не розумію повною мірою, що означає неухильний послух, але ось що я зрозумів. Ми не можемо бути досконало слухняними в усьому прямо зараз, хоча ми можемо бути досконалими в дотриманні багатьох Господніх заповідей. Тому покаяння повинно бути ключовою складовою неухильного послуху. Неухильний послух вимагає відданого ставлення до всіх застережень і спонувань та заповідей, які дає нам Небесний Батько.

Іноді ми не будемо розуміти, чому Небесний Батько просить нас робити певні речі. Такі часи можуть виявитися найскладнішими, щоб

виявляти неухильний послух.

Згадайте Адама, одного з найвеличніших серед людей, якого запитали, чому він приносить жертву: “І через багато днів ангел Господа явився Адаму, кажучи: Чому приносиш ти жертви Господу? І Адам сказав йому: Я не знаю, тільки Господь наказав мені” (Мойсей 5:6).

Ідіть за пророками

Емілі була чудовим прикладом неухильного послуху, навіть коли вона не розуміла причини. Під час жовтневої генеральної конференції 2000 року вона почула таку пораду від Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008): Ми “не схвалюємо татуювання, а також “проколювання шкіри тіла не для медичних цілей”. Однак ми не висловлюємо заперечення, коли йдеться про “проколювання вух жінками для носіння пари сережок—однієї пари”².

Коли моя дружина приїхала додому, вона пояснила нашій другій дочці, як важливо їти за пророком за будь-яких обставин. І моя дружина не лише говорила, вона також слухалася. Вона зняла другу пару сережок востаннє. Я впевнений, що вона й досі не розуміє, навіщо, але я знаю, що питання “чому?” не є для неї важливим.

Для декого з нас це може здаватися неважливим, бо це така незначна річ. Так і є. Однак я не пам’ятаю, щоб Спаситель казав: “Якщо ви мене любите, зберігайте ті Мої заповіді, які здаються важливими” (див. Іван 14:15).

Мої дорогі брати і сестри, ми повинні завжди дослухатися того чіткого голосу застереження, який чуємо від обраних Господніх апостолів і пророків. За мирськими нормами це може здаватися

непопулярним, подібно до того незначного прохання, з яким звертався Президент Хінклі. Однак ви можете—і повинні—довіряти, що тим голосом до вас звертається Небесний Батько. Це може бути непомітна гілочка або ціле дерево поперек дороги. Я закликаю вас читати або слухати генеральну конференцію з такою думкою: які гілочки або дерева Господь поклав на моєму шляху?

Довіряйте Господу

Дехто з вас може думати: “Це чудово. Але що ви робите, коли прагнете отримати спонукання, пораду від Господа, застереження і спрямування, і здається, що ви не отримуєте жодної відповіді?”

Можливо, таке занепокоєння виникає, коли йдеться про важливі рішення у вашому житті. Пам’ятайте обіцяння: довіряйте Господу

всім своїм серцем і Він випростує ваші шляхи.

Коли йдеться про важливі події життя, ми дійсно хочемо чіткого спрямування, і його нелегко знайти. Але я зрозумів, що якщо постійно каюся, якщо я неухильно слухняний, іду за своїми провідниками і приймаю інші правильні рішення—іншими словами, якщо я гідний,—Небесний Батько не допустить, щоб сталися великі помилки, надавши мені належне застереження. Це стосується і вас.

Мої юні друзі, якщо ми прагнемо Його застережень, спонукань і одкровень, які можна отримати через усі доступні канали, а потім дослухаємося до них і діємо відповідно, Небесний Батько поруч, щоб захистити нас від помилок, які можуть нам дорого коштувати. Ми маємо право на те, щоб Святий Дух був завжди з нами, особливо у вирішальні моменти нашого життя.

Я сподіваюся, що ви успішно розпізнаєте всі гілочки й дерева, які Небесний Батько помістить на вашому шляху.

Я свідчу, що коли ми дослухаємося до голосу Господа, коли ми отримуємо його з багатьох джерел і намагаємося бути неухильно слухняними, ми можемо мати життя, про яке скажуть “і з того часу жили вони щасливо”. Це може статися лише тоді, якщо ми живемо за вченням Христа, укладаємо священні завіти й живемо за ними. ■

З виступу “Heeding the Voice of the Lord” (Дослухатися до голосу Господа), виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга–Айдахо 17 жовтня 2017 року.

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Несльон, у R. Scott Lloyd, “Elder Nelson Delivers Spiritual Thanksgiving Feast to MTCs,” Church News section of LDS.org, Dec. 4, 2013, news.lds.org.
2. Гордон Б. Хінклі “Великим буде мир серед твоїх дітей”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 68.

БУДЬТЕ ЄДИНІ

З виступу "Будьте єдині", виголошеного 1 червня 2018 року під час святкування 40-ї річниці одкровення 1978 року щодо священства.

Президент
Далін Х. Оукс
Перший радник
у Першому
Президентстві

ПРИЧИНА ДЛЯ СВЯТКУВАННЯ

ДЛЯ СВЯТИХ останніх днів, які вже були дорослими в 1978 році—в той час, коли було отримано одкровення щодо священства,—ця подія стала незабутньою.

I.

Ця новина дійшла до мене по телефону, який дуже рідко дзвонив. Разом з двома своїми синами я працював у дворі нашого будиночка в горах, який ми побудували як місце відпочинку від моїх важких обов'язків президента Університету Бригама Янга. Дзвонив старійшина Бойд К. Пекер. Він сказав мені про одкровення щодо священства, про яке щойно оголосили. Ми обмінялися радісними коментарями, і я повернувся до своєї роботи. Я сів на купу землі, яку ми перевозили, і рукою дав знак синам підійти до мене. Коли я сказав їм, що всі гідні члени чоловічої статі в Церкві тепер можуть бути висвячені у священство, то заплавав від радості.

Чому те одкровення щодо священства було причиною такої радості? Юнаком, коли я навчався на юриста і працював у спорідненій сфері, то жив на середньому заході й у східній частині Сполучених Штатів упродовж 17 років. Разом з іншими я бачив, який біль та розчарування відчували ті, хто страждав від цих обмежень, хто дотримувався їх, критикував їх і шукав причини їх появи. Я вивчав причини, які висувалися в той час, і не міг знайти підтвердження про істинність хоча б однієї з них. Під час своїх сповнених молитви досліджень я дізнався, що, загалом, Господь рідко пояснює заповіді й настанови, які Він дає Своїм служителям. Я прийняв рішення бути вірним нашим провідникам-пророкам і молитися—як було обіцяно від започаткування цих обмежень,—що настане день, коли всі будуть насолоджуватися благословеннями священства і храмів. І ось

8 червня 1978 року цей день настав, і я плакав від радості.

II.

Коли ми розмірковуємо, що відбулося і що відбувається в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів та житті її членів з 1978 року, ми всі маємо причину для святкування.

Як організація, Церква швидко відреагувала на одкровення про

священство. Відразу ж почалися висвячення у священство і видача храмових рекомендацій. Причини, які висувалися як пояснення того, чому було накладено ті колишні обмеження на членів африканського походження—навіть ті, які раніше озвучувалися шанованими церковними провідниками,—були швидко й публічно відкинуто. Господь промовляв через Свого пророка, і Його Церква слухалася.

“І ОДНА ІСТОТА Є ТАК САМО ЦІННОЮ В ЙОГО ОЧАХ, ЯК І ІНША”.

На противагу цьому зміни в серцях і діях окремих членів Церкви не настали раптово і повсюди. Дехто прийняв це одкровення разом з його наслідками відразу ж і з радістю, інші приймали його поступово, і ще інші в своєму особистому житті продовжували сповідувати расизм, який так болісно відчували люди по всьому світу, у тому числі й упродовж останніх 40 років. Хтось хотів дивитися назад, зосереджуючи увагу на переосмисленні минулого, у тому числі шукаючи причин тепер уже не існуючих обмежень. Але більшість у Церкві, у тому числі вище керівництво, зосередилися на можливостях майбутнього, а не розчаруваннях минулого. Більшість довіряла мудрості та розкладу Господа й прийняла настанови Його пророка. Якщо ми так робимо, то усвідомлюємо вічну цінність Його пророчого вчення, що “одна істота є так само цінною в Його очах, як і інша” (Кн. Якова 2:21). Якщо ми так робимо, то отримуємо новий стимул виконувати наказ Господа Ісуса Христа про наш обов’язок навчати вічної евангелії всіх—“всі народи, коліна, язика і люд[ей]” (УЗ 42:58).

III.

Якщо перейматися тим, що не було дано через одкровення, або поясненнями, даними в минулому людям, які мали обмежене розуміння, то це призводить лише до спекуляцій та розчарувань. Усім, хто має подібні занепокоєння, ми виявляємо свою любов і це особливе запрошення. Давайте дивитися вперед у єдності

“МИ ЗАПРО-
ШУЄМО ВСІ
НАРОДИ ...
СПІВПРА-
ЦЮВАТИ З
БІЛЬШОЮ
ПОВАГОЮ ТА
УСУВАТИ ВСІ
ВИДИ УПЕ-
РЕДЖЕНОГО
СТАВЛЕННЯ”.

нашої віри й довіряти Господньому обіцянню, що “Він запрошує їх усіх прийти до Нього і скуштувати від Його доброти; і Він ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв’язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої” (2 Нефій 26:33).

Одним з найважливіших наслідків одкровення про священство для майбутнього є його божественний заклик облишити упереджене ставлення й заботони стосовно будь-якої групи Божих дітей. Расизм, імовірно, найпоширеніше джерело упередженого ставлення в наш час, і ми всі закликаємо покаятися в цьому. Але упродовж всієї історії багато груп Божих дітей перебувають або перебували під ярмом переслідувань, причиною яких були етнічні, культурні, національні, освітні, економічні відмінності.

Нам, служителям Бога, які мають знання і відповідальність втілювати Його великий план спасіння, слід швидкими темпами готувати своє ставлення і свої вчинки—у масштабах Церкви та особистому житті—й облишити всі свої

упередження. Як сказав Президент Рассел М. Нельсон після наших нещодавніх зборів з урядовцями Національної асоціації сприяння розвитку людей всіх рас: “Разом ми запрошуємо всі народи, організації й уряди співпрацювати з більшою повагою та усувати всі види упередженого ставлення”¹.

Навіть коли ми об’єднуємося, щоб позбавитися ставлення або дій, що ведуть до упередженості, нам слід пам’ятати, що не буде вважатися упередженням наполегливе дотримання Церквою правил щодо вимог, установлених Господом, які визначають, чи гідні ми увійти до храму. Господь проголосив, що виконання завітів та заповідей—це основна вимога, без якої неможливо отримати священні благословення. Будь-яка спроба усунути божественні вимоги щодо вічного життя і вічних сімей,—це подібно до намагання встановити план Сатани, що “всі будуть спасенні”. Ми, смертні, вже відхилили план Сатани в своєму доземному житті. Ми обрали план нашого Небесного Батька, який надає свободу

вибирати й дотримуватися вічних завітів та заповідей, які однаково стосуються всіх. Рівність перед Богом—це не однакові наслідки для всіх, але однакові можливості для всіх.

IV.

Ми рішуче налаштовані під час святкування 40-річчя отримання одкровення щодо священства думати про майбутнє. Таким чином ми висловлюємо особливу вдячність за наших дивовижних членів африканського походження, особливо

афро-американців, які з вірою й вірністю вистояли в складному процесі перехідного періоду подолання забобонів. Зараз ми об'єднуємося, концентруючи свою увагу на славетних наслідках одкровення 1978 року, які стали благословенням для Божих дітей по всьому світу. Як проголосили в той час наші провідники-пророки:

“Господь нині відкрив Свою волю для благословення всіх Своїх дітей по всій землі, які прислухаються до голосу Його уповноважених слуг і підготуються до

отримання кожного благословення євангелії”².

Зараз храми будуються в багатьох країнах, щоб благословляти Божих дітей по обидві сторони завіси. На землі й на небі ми радіємо разом. Це—частина нашої підготовки до Другого пришестя Того, Хто проголосив словами пророка з Книги Мормона, що “Він нікому не заповідав, що вони не зможуть скуштувати від Його спасіння” (2 Нефій 26:24) і хто проголосив через сучасного пророка, що “якщо ви не єдині, ви не Мої” (УЗ 38:27). ■

ПОСИЛАННЯ

1. “First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony,” May 17, 2018, mormonnewsroom.org.
2. Офіційна декларація 2.

НАМ СЛІД
ШВИДКИМИ
ТЕМПАМИ...
ОБЛИШИТИ
ВСІ СВОЇ
УПЕРЕДЖЕННЯ.

БУДУВАТИ МОСТИ

Президент Рассел М. Нельсон

БАГАТО СТОЛІТЬ тому один вимогливий законник запитав Спасителя:

“Учителю, котра заповідь найбільша в Законі?

Він же промовив йому: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою”.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе”.

На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять”¹.

І знову в 1831 році ця настанова була дана через одкровення пророкові Джозефу Сміту, коли Господь сказав: “І нехай кожна людина поважає свого брата, як самого себе, і творить чесноту і святість переді Мною”.

А потім, підкреслюючи, Він додав: “І знову кажу Я вам, нехай кожна людина поважає свого брата, як самого себе”².

У зеніті часів і знову в останні дні Господь наголосив на своєму важливому вченні рівних можливостей для Своїх дітей. А президент Оукс нагадав нам про таке вчення з Книги Мормона: “[Господь] ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв’язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої; ... і всі є однаковими для Бога”³

На кожному континенті і на островах морських вірних збирають у Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Відмінності в культурі, мові, статі, расі та національності втрачають свою важливість, коли вірні ступають на шлях завіттів і приходять до нашого улюбленого Викупителя.

В остаточному підсумку ми розуміємо, що лише усвідомлення істинного Батьківства Бога може повною мірою сповнювати нас вдячністю за істинне братерство чоловіків та істинне сестринство жінок. Таке розуміння викликає бажання будувати мости співпраці замість стін сегрегації.

Про це я молюся і залишаю своє благословення всім, хто слухає, щоб ми могли подолати будь-які перепони забобонів і бути чесними з Богом—і між собою—маючи досконалий мир і гармонію. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Матвій 22:36–40.
2. Учення і Завіти 38:24–25.
3. 2 Нефій 26:33.

**ЧОРНИЙ І БІЛИЙ,
ТОЙ, ХТО В ПУТАХ І
ВІЛЬНИЙ, ЧОЛОВІЧОЇ
І ЖІНОЧОЇ СТАТІ—
ВСІ Є ОДНАКОВИМИ
ДЛЯ БОГА.**

СЛУЖИТИ, ЯК СПАСИТЕЛЬ

Коли ви докладаєте найкращих зусиль, щоб допомагати іншим, Спаситель відкриє ваші очі, щоб дивитися з любов'ю та співчуттям.

Ерік Б. Мердок

Співробітник редакції церковних журналів

Ми всі помічали, що у когось із друзів був важкий день, або комусь самотньо, або з когось глузують у школі. Можливо ви чули, що хтось у вашому приході або філії проходить через серйозні випробування. У таких ситуаціях, що ви можете робити?

Іноді важко знати, як допомогти. Може здаватися, що набагато легше почекати, поки хтось інший щось зробить, але є багато того, що *ви* можете зробити, навіть, якщо просто дасте людям навколо себе зрозуміти, що вам не байдуже. Можливості навколо вас, і кожного разу, коли ви виявляєте любов, турботу й зацікавленість іншими людьми, ви *служите*.

Особисте служіння

Служіння. Ви, можливо, останнім часом часто чули це слово у церкві. У минулому ми зазвичай говорили про Спасителя або пророків, які служили, але чи задумувалися ви про те, що і у вас є особисте служіння?

Служити—означає любити інших і піклуватися про них та робити те, що робив би Спаситель, якби Він був серед нас сьогодні. Служіння—це спосіб допомагати іншим відчувати любов Небесного Батька й задовольняти їхні духовні та матеріальні потреби.

Ісус “прийшов не на те, щоб служили Йому, а щоб послужити” (Матвій 20:28). Він служив, “добро чинячи” (Дії 10:38). Оскільки ми Його учні, нас просять наслідувати

Служити
означає любити інших
і піклуватися про них.

Його приклад. У нас *дійсно* є особисте служіння!

Але вам не потрібно організувати величезний проект служіння, щоб послужити. Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму

Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Деякі можливості для служіння є формальними—в нашій сім’ї, у наших церковних покликаннях, а також це наша участь в діяльності громадських організацій. ...

[Але] багато нагод для служіння є неформальними—без доручення—і вони з’являються, коли ми простягаємо руку допомоги іншим, кого зустрічаємо під час подорожі життям”¹.

Часто подібне до Христового служіння здійснюється за допомогою незначних щоденних щирих вчинків.

Один за одним

Коли Спаситель явився нефітям, Він наказав кожному підійти і відчувати на дотик сліди на Його боці, руках і ногах. “І це вони зробили, підходячи *один за одним*, доки вони *всі* не підійшли” (3 Нефій 11:15; курсив додано).

Потім Він запросив їх привести всіх хворих, ушкоджених, або “яких

інших, ... і Він зцілив *кожного* з тих, кого було приведено до Нього” (3 Нефій 17:7, 9; курсив додано). Після цього “Він узяв їхніх малих дітей, *одного за другим*, і благословив їх, і молився Батькові за них” (3 Нефій 17:21; курсив додано).

То була чимала група людей. У Писаннях сказано, що приблизно 2500 чоловік було там (див. 3 Нефій 17:25). Однак Спаситель *попри все* приділяв час, щоб зціляти, втішати, підбадьорювати й виявляти любов кожній людині.

Любов,
яку Ісус виявляє одній
людині—це і є суть
служіння.

Старійшина Рональд А. Разбанд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “В цих словах криється дуже глибоке й ніжне особисте послання. Ісус Христос служить усім, і любить усіх, одного за одним”². Любов, яку Ісус виявляє одній людині—це і є суть служіння.

Очі, щоб бачити

Спаситель допомагав людям, які Його оточували. Джин Б. Бінгем, генеральний президент Товариства допомоги, сказала, що Він

“усміхався людям, розмовляв, ходив з ними, вислуховував їх, приділяв їм час, підбадьорював, навчав, годував і прощав. Він однаково служив сім’ї і друзям, ближнім і чужинцям, Він запрошував знайомих і близьких насолоджуватися щедрими благословеннями Його евангелії”³.

Ісус Христос мав очі, щоб бачити потреби кожної людини, яка була поруч з Ним, і Він допомагав їм усім! Ми можемо наслідувати Його приклад і також допомагати тим, хто потребує нашої допомоги.

Однак Спаситель є досконалим. А як же ми можемо помічати потреби інших і служити їм так, як Він? Президент Баллард сказав: “У вашій ранковій молитві щодня просить Небесного Батька скеровувати вас, щоб ви змогли побачити можливість послужити одному з Його дорожніх дітей. Потім протягом дня, з серцем, сповненим віри й любові,

шукайте людину, якій допомогти. ... Якщо ви робитимете так, ваша духовна чутливість зросте і ви будете знаходити можливості для служіння, про які ніколи раніше і не здогадувались”⁴.

Дійте за спонуканнями

Уявіть собі такий сценарій: ви бачите свою подругу в школі, і з усього видно, що вона трохи пригнічена. Ви відчуваєте, що вам слід щось для неї зробити, але ви хвилюєтеся, чи не будете їй надокучати, чи це не збентежить її або вас самих. Потім ви починаєте переїматися тим, чи було це духовним спонуканням, а може вашими власними думками.

Іноді важко знати, чи ви отримали духовне спонукання служити, чи це просто ваша особиста думка, але Мормон навчає нас, як розпізнавати духовні спонукання: “Те,

що від Бога, запрошує і принадує творити добро постійно; ось чому все, що запрошує і принадує творити добро, і любити Бога, і служити Йому, надихнуто Богом” (Мороній 7:13).

Президент Томас С. Монсон (1927–2018) сказав: “Якщо ми спостережливі та діємо за підказками, що даються нам, ми можемо звершити багато добра”⁵.

Служіння призначене для кожного

Під час квітневої генеральної конференції 2018 року Президент Рассел М. Нельсон оголосив: “Господь вніс важливі зміни в те, як нам піклуватися одне про одного. Сестри і брати—літні і молоді—будуть служити одне одному у новий, більш святий спосіб”⁶. Це включає можливості служити в напарництві, однак служіння—це не лише те, що ми робимо в неділю або під час спільних заходів. Це не просто відповідальність, яка є наслідком

певних покликань. Служіння призначене для кожного. Воно—на всі часи.

Коли ми хрестимося, то обіцяємо мати бажання “нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими;

**Якщо ми діємо
за підказками, які
отримуємо, ми можемо
звершити багато добра.**

так, і бажає[мо] сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:8–9). Служіння іншим—це складова того, що ми обіцяли робити.

Бонні Л. Оскарсон, колишній генеральний президент Товариства молодих жінок, сказала: “Господь бажає, щоб ви подивилися навколо на ваших однолітків і служили їм, як Він би це робив”⁷. Якщо ви так будете робити, Він відкриє ваші очі, щоб бачити з любов’ю і співчуттям,

як ви можете послужити іншим. Він не залишить вас з думками про те, що треба робити. Він скерує вас у тому, як ви можете краще послужити людям.

Служіння приносить благословення

Президент Нельсон сказав: “Ми, як [Господні] служителі, будемо служити кожному окремо, як Він це робив.”⁸ Це благословляє не лише інших, це благословляє нас самих.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Коли ми простираємо руки і відкриваємо свої серця іншим людям, виявляючи їм Христову любов, з нами відбувається щось чудове. Наш дух зцілюється, очищується і зміцнюється. Ми стаємо щасливішими, більш спокійними й більш сприйнятливими до спонукань Святого Духа”⁹.

Ісус Христос показав шлях до більш насиченого, повноцінного життя. Якщо ми будемо служити так, як Він, це принесе справжнє щастя і відчуття миру та радості у ваше життя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. М. Рассел Баллард, “Дорогоцінні дари від Бога”, *Ліягона*, трав. 2018, с.10.
2. Рональд А. Разбан, “Один за одним”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 29.
3. Джин Б. Бінгем, “Служити так, як Спаситель”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 104.
4. М. Рассел Баллард, “Завзято займатися справою”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 31
5. Томас С. Монсон, “Керуйтеся трьома цілями”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 121.
6. Президент Рассел М. Нельсон, “Треба труд вершити”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 118.
7. Бонні Л. Оскарсон, “Потреби навколо нас”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 26.
8. Рассел М. Нельсон, “Служіння з силою і владою від Бога”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 69
9. Дітер Ф. Ухтдорф, “Ви—Мої руки”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 75.

Сім
СПОСОБІВ
ВІДЧУТИ
дух
РІЗДВА

ПИШНЕ І ГАЛАСЛИВЕ СВЯТКУВАННЯ—ЦЕ ВЕСЕЛО, АЛЕ РАДІСНЕ
СЛУЖІННЯ—ЦЕ КЛЮЧ ДО ТОГО, ЩОБ ВІДЧУВАТИ ДУХ РІЗДВА.

Шарлотта Ларкабал

Співробітник редакції церковних журналів

“Різдво зовсім не відчувається”.

Чи були у вас коли-небудь такі самі думки? Можливо, ви й зараз те саме відчуваєте: незалежно від того, як гучно ви наспівуєте Різдвяні пісні або як багато Різдвяного печива ви вже з’їли, ви все одно не відчуваєте дух Різдва.

Якщо це описує вас або якщо ви хочете гостріше відчути Різдво цього року, читайте далі!

Президент Девід О. Мак-Кей (1873–1970) висловився досить просто: “Дух Різва—це Дух Христа. Він запалює наші серця братерською любов’ю і дружбою та спонукає до служіння іншим”¹. Бонні Л. Оскарсон, колишній генеральний президент Товариства молодих жінок, погоджується: “Як сильніше відчути дух Різдва? Щедро простягати руку допомоги оточуючим нас людям і вдіяти від себе”².

Прикрашання ялинок і дарування подарунків—це спосіб святкування Різдва, але ключем до того, щоб відчути дух Різдва є служіння іншим. (Зверніться до попередньої статті “Служити, як Спаситель”, щоб дізнатися більше про служіння).

І хороші новини! Є багато чудових способів послужити іншим на Різдво. Спробуйте дещо з цього і невдовзі ви відчуєте тепло Духа й наблизитеся до Спасителя—істинного Духа Різдва!

1. Провідайте самотню людину.

Подумайте, у кого з ваших знайомих немає сім’ї або друзів, щоб провести свято. Ви можете провідати літню людину або того, хто щойно переїхав у ваш район. Якщо ви допоможете лише одній самотній людині—це вже велика справа. Як сказав старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, Христос “служив окремим людям” одному за одним³. Ми можемо робити те ж саме.

2. Співайте колядки.

Чи знаєте ви, що наш пророк любить Різдвяні колядки? Чи то ви голосно наспівуєте “веселі пісеньки про Санту” або благоговійно співаєте свої улюблені гімни про Спасителя, на думку Президента Рассела М. Нельсона, такий спосіб ділитися музикою з іншими чудово допоможе “дійсно відчути справжній дух Різдва”⁴.

3. Погляньте навколо себе, перш ніж подивитися в телефон.

Вам не потрібно тримати свій телефон у кишені весь день, але бути присутнім і зосереджуватися на людях навколо себе—це чудовий спосіб знову відчутися дух Різдва.

“Замість того, щоб витягувати телефон і дивитися, що роблять ваші друзі, зупиніться, подивіться навколо та запитайте себе: “Кому я сьогодні потрібен/на?”—сказала сестра Оскарсон.— Ви можете зіграти дуже важливу роль і доторкнутися до життя однолітка та вплинути на нього або підбадьорити друга, який мовчки страждає”⁵.

4. Зробіть більше хатньої роботи.

Чи може прибирання в домі, пропозиція посидіти з дитиною або додаткова хатня робота посправжньому допомогти вам відчутися дух Різдва? Якщо ви робите це з відповідним настроєм, то обов'язково відчуєте! Коли ви чистите або миєте, думайте про людину, якій служите. Подумайте про те, як сильно вашій сім'ї або друзям сподобається дар вашої старанної праці!

5. Рознесіть Різдвяні пригощення!

Кажучи про Різдвяне печиво, яке ви їли раніше, чому б вам не замісити порцію вашого улюбленого Різдвяного пригощення? Вам, звичайно ж, слід спробувати кілька коржиків (або більше), але ключ до того, щоб відчутися дух Різдва,—це подарувати їх.

6. Поділіться Різдвяним відео.

Поділіться Різдвяним посланням в соціальних медіа. Щоб знайти ідеї, зверніться до Різдвяних мормонських послань. Ви можете зробити чийсь день яскравішим, просто поділившись церковним Різдвяним відео на Mormon.org. Ви можете послати його другу або поділитися ним на власній сторінці.

7. Будьте креативними.

Скільки таємних служінь ви можете здійснити без того, щоб вас розсекретили? Ви можете залишити продукти або подарунки біля чиїхось дверей, покласти записку з добрими словами в кишеню пальто, розчистити сніг або позгрібати опале листя—але переконайтеся, що вас ніхто не бачить! Пам'ятайте: милостиня має бути таємною (див. Матвії 6:4).

Служіння під час Різдва

Мерехтливі прикраси й святкові фанфари можуть приносити захоплення і радість на ваші свята, але коли йдеться про відчуття духа Різдва, ключем до нього є радісне служіння.

“Аби по-справжньому вшанувати появу [Господа] в цьому світі, ми повинні чинити так, як чинив Він, і виявляти співчуття й милосердя до своїх ближніх,—сказав

старійшина Дігер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Це ми можемо чинити щодня, словом і ділом. Нехай же це стане нашою Різдвяною традицією, незалежно від того, де ми є: бути трішечки добрішими, більше прощати, менше засуджувати, бути більш вдячними і щедрими, вділяючи від свого статку нужденним”⁶. ■

ПОСИЛАННЯ

1. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), 551.
2. Бонні Л. Оскарсон, “Дух Різдва—це і є любов, подібна до Христової” (Різдвяний вечір з Першим Президентством, 7 грудня 2014 р.), broadcasts.lds.org.
3. Сторінка Девіда А. Беднара на Facebook, відео розміщено 22 січ. 2017 р., [facebook.com/lds.russell.m.nelson/videos](https://www.facebook.com/lds.russell.m.nelson/videos).
4. Рассел М. Нельсон, у “Christmas Memories from Prophets and Apostles,” *New Era*, Dec. 2015, 10.
5. Бонні Л. Оскарсон, “Потреби навколо нас”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 26.
6. Дігер Ф. Ухтдорф, “Накришіть від свого хліба” (Різдвяний вечір з Першим Президентством, 3 грудня 2017 р.), broadcasts.lds.org.

ДОДАЙТЕ ДО СВОГО РІЗДВЯНОГО СПИСКУ ДАРИ ДУХА

Девід Діксон

Співробітник редакції
церковних журналів

Я завжди готував надзвичайні сендвічі з сиром на грилі. Завдяки цій смачній страві та ще кільком іншим рецептам я зберігав бадьорість і життєдіяльність свого організму упродовж місії й далі, будучи дорослим. Але потім я одружився, народилися діти і у всіх них були різні смаки. Довелося розширювати своє меню!

Однак у ті вечори, коли наставала моя черга готувати, спроба приготувати щось новеньке була нелегкою справою. Перш за все, час увечері був завжди

обмежений. Хоча я й хотів приготувати різноманітні страви, я постійно попадав у клопіт. Я не міг знайти інгредієнти досить швидко або якихось з них не вистачало. Частіше я відмовлявся від приготування запланованої вечері й натомість готував щось швидке й легке.

І все ж мене не полишало бажання покращуватися в цій сфері. Тож я вирішив зробити те, чого раніше не робив. Я молився про певний духовний дар, конкретно його називаючи.

Один дар, багато застосувань

Конкретно я молився про дар бути організованим. Так, організованим! У нас уже була шафка для спецій. У нас також була шухляда для кухонного приладдя. Однак навіть за наявності цих місць мені здавалося, що я витрачаю більше часу на пошуки інструментарію, ніж на готування їжі.

Невпинно молячись про цей дар, я почав отримувати конкретні ідеї. На прикріпленій до стіни полиці буде зручно розставити спеції й вони завжди будуть під рукою. На магнітній кухонній панелі (також прикріпленій до стіни) можна зберігати ножі та інше металеве приладдя. Ці та інші ідеї, після того як їх було втілено в життя, набагато полегшили для мене приготування їжі. Ще трохи чебрецю? Солі з часником? Часнику в *порошку*? У мене є все для ваших послуг!

Але потім сталося щось кумедне. Невеличкі ідеї продовжували виникати в моєму розумі, і я потроху покращував інші сфери мого життя. Наприклад, моя трирівнева пральня, яку я зробив своїми руками, не перенесла мою сім'ю до обіцяної землі, але навіть Нефій оцінив би спосіб, у який я її побудував—діючи за спонуканнями, які надходили одне за одним.

Духовний дар організувати простір покращив моє життя і життя моєї сім'ї більше, ніж я сподівався.

І все це сталося завдяки тому, що я про це просив.

Багато дарів, мало прохачів

Апостол Павло навчав коринтян про деякі з багатьох різних духовних дарів, які нам доступні, наприклад, віра або зцілення (див. 1 Коринтянам 12:5–11). А потім він дав настанову: “дбайте ревно про ліпші дари” (1 Коринтянам 12:31).

Можливо важко сприйняти розумом ідею, що дбати ревно—це *хороша* річ, але в цьому випадку це так. Нас навчають шукати духовних дарів, які ми бачимо в інших

людях, а потім просити Бога благословити нас таким самим даром. Робити це ми повинні з надією служити краще іншим людям і будувати царство Бога (див. УЗ 46:26–29).

Є так багато дарів—набагато більше, ніж ми можемо знайти в Писаннях. Терпіння—це духовний дар. Також і оптимізм. І сміливість. І здатність бути миротворцем. Старійшина Ларрі Р. Лоуренс, сімдесятник, навчав: “Я іноді подумки бачу великий склад на небесах, повністю заповнений духовними дарами, доступними для всіх святих, які мають віру, щоб просити про них. На жаль, прохачів не дуже багато, тож склад завжди переповнений”¹.

Старійшина Лоуренс розповідав про подругу, яка вирішила молитися про дар милосердя. Він розповів про те, що з нею сталося: “Вона писала: “Я кілька місяців молилася конкретно про те, щоб мати більше милосердя. ... Поступово моє сприйняття інших людей змінилося. ... Я почала не просто любити людей навколо себе, але отримувати від них радість. Раніше я могла тримати когось на відстані, але тепер я щиро цікавлюся кожною людиною”².

Ваші дари вже готові й чекають на вас

Духовні дари є більш доступними, ніж фізичні! Насправді вони є *ліпшими* дарами. У Писаннях міститься заповідь: “Прагніть щиро найкращих дарів” (УЗ 46:8).

Який би подарунок ви не сподівалися отримати Різдвяного ранку, спробуйте і уявіть кілька “ліпших” дарів, які також чекають на вас. Їх уже “загорнуто” і вони чекають, щоб благословити вас і тих, хто вас оточує.

Тож ідіть і просіть. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Larry R. Lawrence, “Why Not Ask?” [Brigham Young University–Idaho devotional, June 13, 2016], byui.edu/devotionals).
2. Larry R. Lawrence, “Why Not Ask?”

“Я не відчуваю себе гідним любові Спасителя. Як мені подолати це почуття і усвідомити свою самоцінність?”

“Божа любов відкрита для вас незалежно від того, чи, на вашу думку, ви заслуговуєте на неї, чи ні. Вона просто завжди є.

Коли ми шукаємо Небесного Батька у палкій, гарячій молитві, щирому, відданому вивченні Писань, наші свідчення зміцніють і матимуть глибоке коріння. Ми будемо знати, щоб Бог любить нас”.

Президент Томас С. Монсон (1927-2018), “Ми ніколи не самотні”, Ліягона, лист. 2013, с. 124.

Моліться, щоб відчувати Його любов

Усі ми є синами і дочками нашого Небесного Батька. Його любов до нас—безмірна. Якщо

нам колись буде здаватися, що ми не гідні Його любові, нам слід помолитися Йому. Моліться, щоб відчувати Його любов. Моліться, щоб ви відчували себе гідними Його любові до вас і щоб ви подивилися на себе Його очима. У Свій час, у Свій спосіб Він завжди відповість на наші молитви й завірить у Своїй досконалій любові. Коли я в поганому настрої чи мені було самотньо, я відчуваю натхнення, коли молюся про Його любов.

Джулія М., 16 років, шт. Вірджинія, США

Наближайтеся до Спасителя

Нещодавно на уроці, присвяченому підготовці до місії, ми говорили про те, як нам

побачити Божу любов до нас. Ми обговорювали, як ми можемо мати більшу самоповагу. Серед того, що можна робити: служити ближньому, молитися про допомогу в тому, що для вас важливо, читати Писання і бути місіонером. Усе це має на меті наблизити нас до Ісуса Христа і допомогти побачити свій потенціал у здатності стати такими, як Він.

Сантьяго З., 17 років, шт. Аризона, США

Виконуйте заповіді

Іноді я не відчуваю себе гідним любові Спасителя, бо я не повністю дотримуюся Господніх заповідей. Я можу подолати це почуття покаювшись.

Іноді необхідна допомога мого єпископа, який навчає мене, що Господь любить всіх Своїх дітей.

Жак Д., 15 років, Абіджан, Кот-Д'Івуар

Покаяння—це ключ

Ми всі грішимо, і через це ми можемо почувати себе не гідними Спасителевої любові. Але Він віддав за нас Своє життя—Він приніс жертву за нас. Той самовідданий вчинок було зроблено з любові до нас. Єдине, що нам необхідне, аби відчувати себе гідними Його любові—це користуватися силою Його Спокути, каючись у своїх гріхах. Покаяння—це ключ до того, щоб зрозуміти свою самоцінність і Спасителеву любов.

Сестра Кустан, 23 роки, Філіппінська місія Себу

Любіть інших людей

Один зі способів усвідомити власну цінність—це усвідомити цінність людей навколо нас. Зосередженість на інших допомагає нам мати хороші почуття до себе, бо ми змінюємо на краще інших. Це ситуація, де всі перемагають! Коли мені було важко мати впевненість у собі, я вирішила, що буду служити людям навколо себе, яким потрібна допомога. Кожного дня упродовж місяця я робила компліменти подрузі, яка переживала важкий період у житті. Зосередженість на інших допомогла мені відчутися гідною і потрібною. Коли ми намагаємося любити інших такими, як вони є, тоді легше побачити, як Бог любить нас. Допомогаючи іншим відчувати себе гідними любові, ми допоможемо собі почуватися гідними любові.

Джеймі У., 15 років, шт. Міннесота, США

Вігновігі слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

Я покаюся, але все ще відчуваю глибоку провину. Як мені знайти мир?

Завдяки безмежній Спокуті Ісуса Христа вашу провину може бути змито, якщо ви повністю покаєтесь. Однак люди іноді відчувають спалахи вини через спогади про свої гріхи навіть після того, як покаєтесь.

Вина, або “смуток для Бога” (2 Коринтянам 7:10), може бути корисною. Вона може зосереджувати наші думки на Ісусі Христі й вести до справжнього покаяння і змін. Сором, з іншого боку, зосереджує наші думки на собі й перешкоджає нашому розвитку.

У Книзі Мормона наведено хороші приклади того, як ми каємося і після того відчуваємо мир в Ісусі Христі:

- Згадка про минулі гріхи спонукала Аммона славити Спасителя за Його милість, і це принесло радість, а не страждання (див. Алма 26:17–20)¹.
- Після того як розум Алми “схопився за ... думку” про Ісуса Христа і Його Спокуту, його “більше не мучила згадка про [його] гріхи” (Алма 36:17–19). Хоча пам'ять залишилася, однак вона більше його не мучила².

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Річард Г. Скотт, “Мир сумління і мир у душі”, *Ensign* або *Ліягона*, лист. 2004, с. 18.
2. Див. Дігер Ф. Ухтдорф, “Рубіж повернення”, *Ліягона*, трав. 2007, с. 101.

Що ви думаєте?

“Як мені прийняти рішення служити на місії?”

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 січня 2019 року на сайт iahona.lds.org (клацніть на “Submit an Article or Feedback (Надіслати статтю або відгук)”).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

НАРОДЖЕННЯ СПАСИТЕЛЯ

—це дар, завдяки якому Батько —

МОЖЕ ДАТИ НАМ

“мир у цьому світі і вічне життя
у тому світі, що прийде”
[УЗ 59:23].

Президент Генрі Б. Айрінг,
другий радник у Першому Президентстві,
“Дар миру” (Різдвяний вечір з Першим Президентством, 4 грудня 2016 р.)

ВСТУПІТЬ У **МОЛОДІЖНИЙ БАТАЛЬЙОН ГОСПОДА**, ЩОБ ДОПОМАГАТИ ЗБИРАТИ ІЗРАЇЛЬ

Я запрошую вас підготуватися до цього, зробивши ...
П'ЯТЬ СПРАВ, що змінять вас і допоможуть вам змінити світ. ...

1. ПРОВЕДІТЬ СЕМИДЕННИЙ ПІСТ ЩОДО СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА.

2.

ЩОТИЖНЯ ЖЕРТВУЙТЕ СВОЇМ ЧАСОМ ДЛЯ ГОСПОДА.

3. ЗАЛИШАЙТЕСЯ НА ШЛЯХУ ЗАВІТІВ.

4. ЩОДНЯ МОЛІТЬСЯ, АБИ ВСІ МОГЛИ ОТРИМАТИ БЛАГОСЛОВЕННЯ ЄВАНГЕЛІЇ.

5. ВИДІЛЯЙТЕСЯ. БУДЬТЕ ІНШИМИ. БУДЬТЕ СВІТЛОМ.

Різдвяний подарунок Карла

Джулієнн Тенні Доман

Ґрунтується на справжніх подіях

“Коли робота в тебе є, то з радістю працюй. Зроби ще більше, ніж просили, і другу миллю ти пройди”
(Children’s Songbook, 167).

Карл тремтів від холоду, їдучи на велосипеді проти вітру. “Я не можу дочекатися, коли вже приїду додому і зігріюся,—подумав він.— І я не можу дочекатися, коли вже розгорну Різдвяні подарунки!”

Він встав того ранку дуже рано, щоб розвезти газети. Коли він їхав на велосипеді додому крутим узвозом вгору, то думав про мамині домашні Різдвяні булочки з корицею. Вони будуть дуже смачні. Він майже відчував солодку вершкову помадку!

Вершки! Плечі Карла опустилися. Він забув, що треба подоїти корову та зробити іншу хатню роботу. Навіть на Різдво.

Карл зупинив велосипед перед будинком. Вони з братом змагалися, хто перший розвезе всі газети. Карл не побачив велосипеда брата, тож Карл переміг!

Єдина проблема з перемогою полягала в тому, що тепер йому треба було чекати на брата, перш ніж вони зможуть відкрити подарунки. Потім їм треба буде піти у двір, щоб виконати всю роботу по дому. Карлу хотілося просто залишатися в хаті й насолоджуватися Різдвом.

“Я просто можу зробити свою роботу зараз,—думав Карл.— І тоді мені не доведеться знову виходити на холод”. Він поспішив до хліва.

Коли Карл схопив відро і сів доїти корову, він озирнувся навколо. Усю іншу роботу все ще треба було зробити. Раптом у нього з’явилася ідея. Якщо він виконає всю роботу сам, то зробить сюрприз всій сім’ї і вони зможуть провести весь Різдвяний ранок разом. То буде найкращий Різдвяний подарунок у світі!

Карл швидко подоїв корів. Потім він почистив хлів, нагодував курей і зібрав яйця. Він усміхався, думаючи про те, як здивує свою сім’ю.

Карл повернувся в дім. Він зазирнув у двері, щоб подивитися, чи хтось там є. Потім він тихенько зайшов на кухню. Після того, як він поставив молоко та яйця в холодильник, увійшла мама.

“О, як добре, що ти вдома,—сказала мама, обіймаючи його.— Ми вже почали хвилюватися, де ти”.

Мама допомогла йому зняти пальто. Коли брати і сестри Карла побачили його, то закричали: “Карл вдома! Давайте розгортати подарунки!” Усі зібралися біля ялинки і чекали, коли тато вручатиме подарунки. Карлові подобалося дивитися, як усі показували одне одному свої скарби.

“Гаразд,— сказав тато.— А зараз час виконувати хатню роботу. Але я думаю, що спочатку нам потрібно попити соку з булочками з корицею”.

Тато зайшов на кухню і відкрив холодильник. Він зупинився і довго не міг відірвати погляд.

“Лише погляньте!— сказав тато.— Глечик для молока вже повний, і яйця вже зібрані! Хто б це міг зробити?”

Тато повернувся до вітальні. Карл з усіх сил намагався приховати усмішку.

“Тобі щось відомо про це, Карле?— сказав тато також з усмішкою.— Здається, що наша хатня робота вже зроблена”.

“З Різдвом!”— вигукнув Карл.

Тато обняв Карла. “Дякую, тобі, сину. Ти такий дбайливий. Це можливо наше найкраще Різдво за всі роки!”

Карл усміхнувся. Він уже знав, що це було його найкраще Різдво ■

Автор живе в штаті Колорадо, США.

Кеті та Квінсі

Еван Валентайн і Марісса Віддісон

Ґрунтується на справжніх подіях

“Друг любить за всякого часу”
(Приповісті 17:17).

Кеті любила співати. Вона любила танцювати. Але понад усе вона любила неділі! Саме тоді вона бачилася зі своєю подругою Квінсі.

У Кеті був синдром Дауна. Іноді в церкві вона ніяковіла і не знала, що робити. Але вона знала, що Квінсі буде поруч, щоб допомогти їй.

Квінсі брала Кеті за руку і йшла з нею в Початкове товариство. Іноді Кеті ніяковіла під час спільного заходу, і тоді Квінсі обнімала її. Це завжди допомагало Кеті заспокоїтися. Після спільного заходу Квінсі допомагала Кеті знайти свій клас. Кеті любила Квінсі.

Одного дня Кеті дізналася, що в сім'ї Квінсі сталося щось дуже сумне. Помер Корі, старший брат Квінсі! Кеті знала, що її подруга буде дуже сумувати. Вона знала, що Квінсі дуже любила свого старшого брата.

Мама сказала Кеті, що цього вечора люди підуть до церковної будівлі, щоб виявити сім'ї Квінсі свою любов. А завтра відбудеться поховання Корі.

“Ти б хотіла піти сьогодні до церкви з татом і зі мною?”— запитала мама у Кеті.

Кеті кивнула. Вона хотіла сказати Квінсі, що любить її!

Мама допомогла Кеті одягнути гарний одяг. Потім вони поїхали до церкви.

Коли вони туди дісталися, Кеті побачила багато людей. Вона знала, що дехто з них був з церкви. Вона побачила єпископа. Вона побачила свою вчительку Початкового товариства. Але вона не бачила своєї подруги.

“Мамо, а де ж Квінсі?”— запитала Кеті.

Мама не знала.

“Може ми когось запитаємо?”— сказала мама.

Зазвичай Кеті не любить розмовляти, коли навколо багато людей. Але сьогодні їй потрібно знайти Квінсі. Кеті відчула сміливість. Вона попрямувала до єпископа.

“Квінсі сумує. Мені потрібно знайти Квінсі!”— сказала вона йому.

Єпископ усміхнувся і взяв Кеті за руку. “Тоді ходімо пошукаємо Квінсі”.

Усі разом—єпископ, мама і Кеті—обійшли всю церковну будівлю. Нарешті вони знайшли її! Квінсі

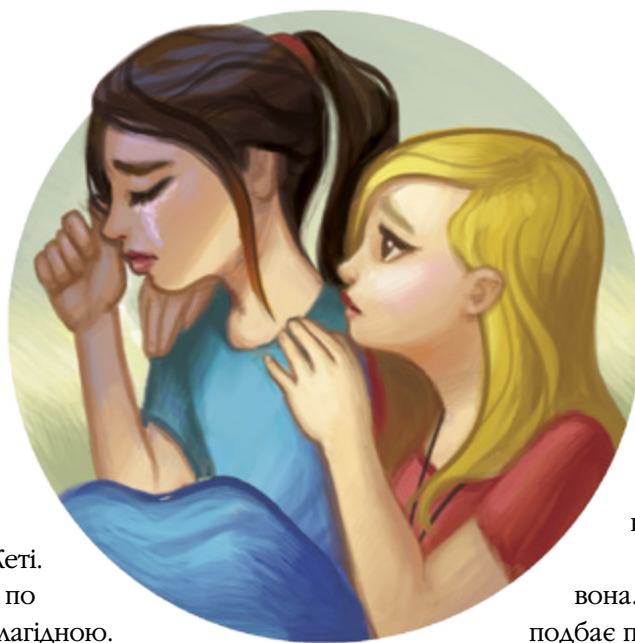
сиділа в куточку. Вона була дуже-дуже сумна.

Кеті підійшла до своєї подруги й огорнула її обіймами. Вона думала про те, як сильно Квінсі сумує за своїм братом.

“Все гаразд, Квінсі. Ісус подбає про Корі”,—сказала Кеті. Вона ніжно погладила Квінсі по волоссю, намагаючись бути лагідною.

Квінсі почала плакати. Кеті міцніше обняла її.

“Все гаразд,—сказала Кеті.— Ісус подбає про Корі”.

Квінсі плакала і плакала. Кеті продовжувала тримати в обіймах свою подругу. Згодом Квінсі заспокоїлася. Вона все ще схлипувала, але вже не плакала так сильно. Вона поглянула на Кеті.

“Дякую,—Кеті,—сказала вона.— Ти правильно кажеш. Ісус подбає про мого брата”.

Кеті була рада, що допомогла подрузі почуватися краще. Вона любила Квінсі! ■

Автори живуть у штаті Юта, США.

ДРУЗИ З ПЕВНИМИ ВАДАМИ

Через певні вади важче функціонувати тілу. Через інші вади важче функціонувати мозку. Деякі люди мають вади, що впливають на роботу як мозку, так і тіла. Незалежно від цього кожна дитина є важливою і улюбленою для Бога!

Якщо ви зустрінете людину з вадами

Не робіть цього:

Не розглядайте, не показуйте пальцями і не перешіпуйтеся про цю людину.

Не ігноруйте цю людину.

Не кепкуйте з неї.

Не обзивайте її.

Зробіть це:

Привітайтеся і будьте ласкавими.

Ввічливо ставте запитання

Будьте поруч, якщо інші люди погано поведуться з такою людиною.

Пам'ятайте, що кожен є Божою дитиною, так само, як і ви!

Благоговіння—це любов

Луайюу В., 10 років, шт. Вікторія, Австралія

У п'ятницю моя вчителька попросила, щоб перед усіма учнями, вчителями і батьками, які прийшли на шкільні збори, я прочитала вірш, який сама написала. Я дуже зраділа і погодилася. Але я також дуже хвилювалася.

Поки я сиділа на сцені, чекаючи, коли буду читати свого вірша, серце в мене почало калатати. Я дуже хвилювалася через те, що мені доведеться поділитися тим, що я написала, з багатьма людьми.

Потім у мене з'явилася думка. Я подумала про те, як ми вранці перед школою всією сім'єю читаємо Книгу Мормона. Думка про читання Писань зі своєю сім'єю нагадала мені про Небесного Батька. Я думала про те, як Він мене любить. Це мене втішило і я більше не почувалася

самотньою. Мое серце заспокоїлося, і я відчула благоговіння.

У *Збірнику дитячих пісень* на с. 12 є такі слова пісні:

*Благоговіти—це думать про Бога,
Це більш, ніж тихенько сидіть,
Це те, що відчув я, згадавши про Нього,
Тож благоговіть—це любить.
Якщо благоговійний я в діях, словах
І шлях обираю прямий,
Я знаю всім серцем, що поруч завжди
Буде Батько Небесний і Син.*

Я вдячна, що відчула любов Небесного Батька, коли хвилювалася під час зборів. І я вдячна за знання про те, що Він мене дуже сильно любить.

Я знаю, що в складних ситуаціях я можу прийняти рішення бути благоговійною і думати про Бога. ■

Старійшина
Еділсон де
Паула Перрелла
Сімдесятник

Врятовані

“Спасителя любов в усьому помічаю. ... Буду служити Йому” (Збірник дитячих пісень, с. 42).

Моя сім'я жила в Сан-Паулу, Бразилія. На іншій стороні нашої вулиці був ліс з мангрових дерев. У мангрових лісах між деревами тече багато річок. Земля дуже багниста.

Багато людей будують будинки на тому багнистому ґрунті. Вони встановлюють величезні колоди в мул. Потім вони будують будинок на тих колодах. Але коли іде дощ, річки виходять з берегів. Вода потрапляє в будинки. Тоді людям ніде спати вночі.

У таких випадках мій батько запрошував усіх їх у наш дім. Іноді в нас зупинялося аж 15 чоловік! Він запрошував їх до вітальні й давав ковдри. Мама готувала щось поїсти. Потім вони спали в нашому домі аж до наступного дня.

Так ставалося три або чотири рази. Я пам'ятаю, як думав: “Небагато людей впускать до себе незнайомих”. Мій батько впускав на ніч людей, яких він ледь знав! Але потім я думав: “Але ж їм нікуди йти”.

Мої батьки завжди робили щось, аби допомогти людям. Однак їхнє служіння не обмежувалося лише тим, що вони допомагали й давали. Це був вияв любові до наших ближніх, навіть коли наші ближні були тими людьми, яких ми не знали добре.

Нам слід допомагати людям у біді. Нам слід допомагати їм всім, чим можемо. Нам не слід обмежуватися в тому, що ми робимо, коли допомагаємо людям. Ми можемо надавати притулок і необхідні речі. Ми можемо віддавати свій час. Ми можемо ділитися знанням про Небесного Батька та Ісуса Христа, особливо о цій Різдвяній порі. ■

“Ісус Христос живе і Він є Спасителем і Викупителем світу.
Він приготував шлях до істинного щастя”.

Старійшина Квентін Л. Кук

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

“Ми йдемо за Ісусом Христом”, Ліягона, трав. 2010, с. 86.

НАША СТОРІНКА

Я був радий увійти у води хрищення й бути конфірмованим членом Церкви Ісуса Христа. Святий Дух буде моїм вірним напарником, якщо я буду чистим і виконуватиму заповіді. Я знаю, щоб Бог живий, що Він любить нас, що Церква істинна і що Книга Мормона—істинна.

Хуан О., 8 років, Калі, Колумбія

“Мені подобається план Небесного Батька”, намалював Ірреантум Д. і “Я хочу ділитися з усіма”, намалював Верлан Т., Лусон, Філіппіни

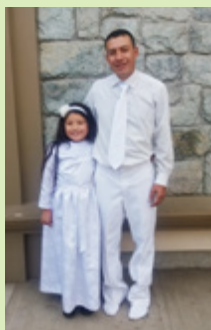

“Господні місіонери”, Еміліо А., 9 років, Формоса, Аргентина

Кожен день народження—особливий, але змалку я готувалася до свого хрищення. Тепер я охрищена і дуже щаслива. Я знаю, що мій Небесний Батько радіє разом зі мною та любить мене.

Данна М., 9 років, Чімальтенанго, Гватемала

Брати, які наповнюють світлом світ

Привіт!
Нас звати
Губерт і Яйден.

1

Яйден: Різдвяна пісня

Мій клас у школі підготував різдвяну п'єсу, і я грав на піаніно під час усієї вистави. Я навчив кожного співати "Тиха ніч".

2

Яйден: Навчати сусідів

Мені подобається навчати сусідів, коли ми граємося, бо я люблю їм служити. В Євангелії від Матвія 5:16 Ісус навчає, що наше світло має сяяти. Коли я так роблю, то відчуваю радість.

3

Губерт: Допомогати голодним

Під час перерви у школі я бачу людей, які голодні й не мають їжі. Я ділюся своїм бутербродом і допомагаю їм почуватися краще. Після того як я поділюся, я відчуваю радість.

4

Губерт: Гра на органі

У церкві я граю на органі,
коли члени Церкви
співають. Коли я так
роблю, то відчуваю
радість.

Ми живемо в країні,
яка називається Гана.
Наше місто Аккра
розташоване біля
Атлантичного океану.
У ньому також є
красивий храм!

5

**Давайте зробимо
світ світлішим**

У Писаннях сказано, що
Ісус є Світлом і Життям
світу. Тож давайте зро-
бимо світ світлішим!

**Дякуємо за надсилання ваших
зірок до Ліягони!**

Цього року ви наповнили небо тисячами
зірок та історій про ваше сповнене
любові служіння. Ви дійсно дали
вашому світу сяяти!

Йона і кит

Кім Уебб Рейд

Бог сказав Йоні піти на місію. Йому треба було йти до міста Ніневії й сказати людям, щоб покалися. Але Йона не хотів туди йти. Він сів на корабель, який плыв до іншого міста.

Здійнявся великий шторм. Моряки боялися, що корабель потоне!

Йона знав, що Бог
наслав шторм, бо Йона
втік. Він сказав морякам,
щоб вони викинули
його в море, тоді
шторм припиниться.

Бог послав кита врятувати Йону. Він перебував у животі кита
три дні. Йона молився. Він вирішив покаятися і слухатися
Бога. Бог наказав китові виплюнути Йону на сушу.

Йона пішов до Ніневії. Він навчав людей, які там жили. І люди в Ніневії послухалися! Вони знову почали йти за Богом.

Коли я роблю
неправильний
вибір, я можу
покаятися і
спробувати знову.
Бог любив Йону і
Бог любить мене! ■

З книги Йони 1–4.

“Я ось благовіщу вам радість велику”.

—Лука 2:10

ІЛЮСТРОВАНО ЄВГЕНІЄМ СТОТТ

**Старійшина
Брюс Р. Мак-Конкі
(1915–1985)**

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

Пізнавати Христа завдяки Джозефу Сміту

Є людина, завдяки якій знання про Христа і про спасіння ми отримали в наш час.

Ми свідчимо й навчаємо, що спасіння—в Христі. Він—наш Господь, наш Бог і наш Цар. Ми поклоняємося Батькові в Його ім'я, так само як це робили всі пророки і всі святі в усі віки.

Ми відчуваємо радість завдяки Йому та Його спокутній жертві. Його ім'я є важливішим за всі імена, і перед Ним схилиться кожне коліно і кожен язик визнає, що Він є Господом над усіма і що без Нього не було б ні безсмертя, ні вічного життя.

Але зараз я говоритиму про ще одну особистість, про людину, завдяки якій знання про Христа і про спасіння ми отримали в наш час. ...

Я говоритиму про Джозефа Сміта молодшого, могутнього пророка Відновлення, того, хто першим почув голос з небес у цьому розподілі, через кого царство Бога знову було встановлено серед людей. ...

Навесні 1820 року [Бог Батько та Його Син Ісус Христос] розірвали завісу темряви, яка упродовж довгих століть покривала землю. ... Вони зійшли зі Свого celestialного дому в гай поблизу Пальміри, шт. Нью-Йорк. Назвавши юнака Джозефа по імені, Вони сказали йому, що ... він стане знаряддям в Їхніх руках у відновленні повноти Їхньої вічної евангелії. ...

Усі люди можуть поставити собі запитання, де вони знаходяться по відношенню до Джозефа Сміта і його божественної місії. Чи запитують вони про його ім'я і прагнуть спасіння, яке знаходиться лише в евангелії Христа, як її дано через одкровення Його пророкові в останні дні? ...

Велике запитання, на яке мають відповісти в наші дні всі люди—і від якого залежить їхнє спасіння—таке: чи було Джозефа Сміта покликано Богом? ...

... Нехай ніхто в цьому не помиляється. Ми є свідками Христа. Він—наш Спаситель. ... Але ми також є свідками Джозефа Сміта, завдяки якому ми знаємо про Христа і хто є законним управителем, якому було надано владу зв'язувати на землі й запечатувати на небесах, щоб усі люди, починаючи з його днів і надалі могли бути спадкоємцями спасіння. ■

Zi smammi "Joseph Smith—The Mighty Prophet of the Restoration" Ensign, May 1976, 94–96. Вживання великої літери узгоджено з сучасним правописом

**РІЗДВЯНА КОВДРА,
ВИГОТОВЛЕНА
ДЖУДІ ВАНГЕРМАН**

"Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь.

А ось вам ознака: Дитину сповиту ви знайдете, що в яслах лежатиме . . . ."

Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!" (Лука 2:11-12, 14).

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

**ТРЕБА ПРИЙМАТИ
ВАЖЛИВІ РІШЕННЯ?**

*Ви можете покладатися на
найкращий навігатор, який
скерує ваші дії.*

42

СВЯТКУВАННЯ
"БУДЬТЕ ЄДИНІ"
ЧЕКАТИ В ЄДНОСТІ

46, 51

МОЛОДЬ
**ЯК ЗДІЙСНЮВАТИ
СВОЄ ОСОБИСТЕ
СЛУЖІННЯ**

52

РІЗДВО
**СІМ СПОСОБІВ
ПОДІЛИТИСЯ
РАДІСТЮ**

56

**ДОДАЙТЕ ЦЕ ДО
СВОГО РІЗДВЯНОГО
СПИСКУ**

60

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

